

Druhá Letopisu

¹ Když se pak zmocnil Šalomoun syn Davidův v království svém, a Hospodin Bůh jeho byl s ním, a zvelebil ho náramně: ² Tedy rozkázal Šalomoun všemu Izraelovi i hejtmánům, setníkům i soudcům, i všechněm knížatům nade vším Izraelem, i přednějším v čeledech otcovských. ³ I bral se Šalomoun a všecko to shromáždění s ním na výsost, kteráž byla v Gabaon; nebo tam byl stánek shromáždění Božího, kterýž byl udělal Mojžíš služebník Hospodinův na poušti. ⁴ (Truhlu pak Boží přivezl byl David z Kariatjeharim, připraviv jí místo; nebo byl rozbil jí stan v Jeruzalémě.) ⁵ A oltář měděný, kterýž byl udělal Bezeleel syn Uri, syna Hur, byl tam před stánkem Hospodinovým, kdež hledal ho Šalomoun i všecko to shromáždění. ⁶ I obětoval tam Šalomoun před Hospodinem na oltáři měděném, kterýž byl před stánkem úmluvy, a obětoval na něm tisíc zápalů. ⁷ Té noci ukázal se Bůh Šalomounovi, a řekl jemu: Žádej, zač chceš, a dám tobě. ⁸ I řekl Šalomoun Bohu: Ty jsi učinil otci mému Davidovi milosrdenství veliké, mne jsi též ustanovil králem místo něho. ⁹ Již tedy, Hospodine Bože, budiž stálé slovo tvé mluvené s Davidem otcem mým; nebo ty jsi mne ustanovil za krále nad lidem tak mnohým, jako jest prachu zemského.

¹⁰ Protož dej mi moudrost a umění, ať bych vycházeti mohl před lidem tímto i vcházeti. Nebo kdož by mohl souditi tento lid tvůj tak mnohý? ¹¹ Tedy odpověděl Bůh Šalomounovi: Proto že bylo to v srdci tvém, a nežádal jsi bohatství, ani zboží, ani slávy, ani bezživotí těch, jenž tebe nenávidí, aniž jsi také za dlouhý věk žádal, ale žádal jsi sobě moudrosti a umění, abys soudil lid můj, nad nímž jsem tě ustanovil za krále: ¹² Moudrost a umění dáno jest tobě, k čemužť přidám i bohatství a zboží, i slávy, tak že žádný z králů, kteříž byli před tebou, nebyl tobě rovný, aniž bude po tobě takového. ¹³ I navrátil se Šalomoun s výsosti, kteráž byla v Gabaon, do Jeruzaléma, od stánku úmluvy, a tak kraloval nad Izraelem. ¹⁴ Nashromáždil pak Šalomoun vozů a jezdců, a měl tisíc a čtyři sta vozů, a dvanácte tisíc jezdců, kteréž rozsadil do měst vozů, a při králi v Jeruzalémě. ¹⁵ I složil král stříbra a zlata v Jeruzalémě jako kamení, a dříví cedrového jako planého fíkoví, kteréž roste v údolí u velikém množství. ¹⁶ Přivodili také Šalomounovi koně z Egypta a koupě rozličné; nebo kupci královští brávali koupě rozličné za slušnou mzdu. ¹⁷ A vycházejíce, vodívali spřež vozníků z Egypta za šest set lotů stříbra, koně pak za půl druhého sta. A tak všechněm králům Hetejským i králům Syrským oni dodávali.

2

¹ A umíniv Šalomoun stavěti dům jménu Hospodinovu, a dům svůj královský, ² Odečtl

Šalomoun sedmdesát tisíc nosičů a osmdesát tisíc těch, kteříž tesali na hoře, a úředníků nad nimi tři tisíce a šest set. ³ Poslal také Šalomoun k Chíramovi králi Tyrskému, řka: Jakž jsi se choval k Davidovi otci mému, posílaje mu dříví cedrové, aby sobě stavěl dům k bydlení, tak čiň i mně. ⁴ Nebo aj, já stavěti chci dům jménu Hospodina Boha svého, aby posvěcen byl jemu k tomu, aby se před ním kadilo vonnými věcmi, a k ustavičnému předkládání chlebů, i k zápalným obětem, ranním i večerním, ve dny sobotní a novoměsíčné, i na slavnosti Hospodina Boha našeho, což v Izraeli na věky trvati má. ⁵ Dům pak, kterýž stavěti chci, veliký býti má; nebo Bůh náš větší jest nade všechny bohy. ⁶ Ač kdo jest, ješto by mohl dům jemu vystavěti, poněvadž ho nebe i nebesa nebes obsáhnouti nemohou? Ano i já kdo jsem, abych jemu dům vystavěti měl, než toliko k tomu, aby se kadilo před ním? ⁷ Protož nyní pošli mi muže umělého, kterýž by uměl dělati na zlatě, na stříbře, na mědi, na železe, i z zlatohlavu a z červce, a z postavce modrého, a kterýž by uměl řezati řezby s jinými umělými, kteříž jsou u mne v Judstvu a v Jeruzalémě, kteréž zjednal David otec můj. ⁸ Přes to pošli mi také dříví cedrového a jedlového, a algumim z Libánu; nebo vím, že služebníci tvoji umějí sekati dříví Libánské. A hle, služebníci moji budou s služebníky tvými, ⁹ Aby mi připravili dostatek dříví; nebo dům, kterýž já stavěti chci, veliký býti má a slavný. ¹⁰ A aj, dám na dělníky, kteříž

sekati mají dříví, pšenice semlené služebníkům tvým dvadcet tisíc měr, a dvadcet tisíc měr ječmene, a dvadcet tisíc lák vína, a dvadcet tisíc tun oleje. ¹¹ I odpověděl Chíram král Tyrský psáním, kteréž poslal k Šalomounovi: Jistě, žeť miluje Hospodin lid svůj, protož tě ustanovil nad nimi za krále. ¹² Řekl dále Chíram: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, kterýž učinil nebe i zemi, a kterýž dal králi Davidovi syna moudrého, umělého, rozumného a opatrného, aby vystavěl dům Hospodinu a dům svůj královský. ¹³ Protož posílámť teď muže moudrého, umělého a opatrného, kterýž byl u Chírama otce mého, ¹⁴ Syna jedné ženy ze dcer Dan, otce pak měl Tyrského, kterýž umí dělati na zlatě, na stříbře, na mědi, železe, kamení a na dříví, i z šarlatu, z postavce modrého, z kmentu a z červce, tolikéž řezati všelijaké řezby, a vymysliti všelijaké dílo, kteréž dáno mu bude s moudrými tvými, a s moudrými pána mého Davida otce tvého. ¹⁵ Pšenice však toliko a ječmene, oleje a vína, což řekl pán můj, nechť pošle služebníkům svým. ¹⁶ My pak nasekáme dříví z Libánu, což ho koli bude potřebí tobě, a připlavíme je tobě v vořích po moři k Joppe, a ty dáš je voziti do Jeruzaléma. ¹⁷ A tak sečtl Šalomoun všecky cizozemce, kteříž byli v zemi Izraelské po sečtení tom, kterýmž sečtl je David otec jeho, a nalezeno jich sto a padesát tisíc, tři tisíce a šest set. ¹⁸ I vybral z nich sedmdesát tisíc nosičů, a osmdesát tisíc těch, kteříž sekali na hoře, tři pak tisíce a šest set úředníků, kteříž lid k dílu přidrželi.

3

¹ I začal stavěti Šalomoun domu Hospodino-
nova v Jeruzalémě na hoře Moria, kteráž byla
ukázána Davidovi otcí jeho, na místě, kteréž
byl připravil David, na humně Ornana Jebuze-
jského. ² A počal stavěti druhého měsíce, dne
druhého, království svého léta čtvrtého. ³ A toto
jest vyměření Šalomounovo při stavení domu
Božího: Dlouhost loktů podlé první míry bylo
šedesáti loket, a šíř dvadcíti loket. ⁴ A siň,
kteráž byla v čele, jakž široký dům, byla na
dvadeti loktů, vysokost pak sto a dvadcíti, a
obložil ji vnitř zlatem čistým. ⁵ Dům pak veliký
opažil dřívím jedlovým, kteréž obložil zlatem
nejčistším, na němž po vrchu dal nadělati palm
a řetízků. ⁶ Přikryl také dům ten kamenem
drahým ozdobně; zlato pak to bylo zlato Par-
vaimské. ⁷ Obložil, pravím, dům, trámy, veřeje i
stěny jeho, i dvěře jeho zlatem, a vyryl cherubíny
na stěnách. ⁸ Udělal i dům svatyně svatých,
jehož délka byla jako šířka domu, dvadcíti
loktů, a šířka loktů dvadcíti, a obložil ji zlatem
výborným šesti sty centnéři. ⁹ Hřebíkové též
vážili padesát lotů zlata, ano i sínce obložil
zlatem. ¹⁰ Udělal také v domě svatyně svatých
dva cherubíny dílem řemeslným, a obložil je
zlatem. ¹¹ Dlouhost křídel těch cherubínů byla
na dvadeti loket. Křídlo jedno na pět loket,
a dotýkalo se stěny domu, a druhé křídlo na
pět loket dotýkalo se křídla cherubína druhého.
¹² A tak křídlo cherubína jednoho na pět loket
dotýkalo se stěny domu, a křídlo druhé na pět

loket dosahovalo křídla cherubína druhého. ¹³ A tak křídla cherubínů těch roztažená byla na dvaceti loktů, a stáli na nohách svých, tváří svou obráčení do domu. ¹⁴ Udělal také i oponu z postavce modrého, z šarlatu, z červce a z kmentu, a udělal na ní cherubíny. ¹⁵ Udělal též před domem sloupy dva na třidceti a pět loktů zvýší, a makovice, kteréž byly na každém svrchu, na pět loket. ¹⁶ Zdělal též i řetízky jako v svatyni svatých, a otočil je okolo makovic těch sloupů, a udělav jablek zrnatých sto, dal mezi řetízky. ¹⁷ A tak postavil ty sloupy před chrámem, jeden po pravé a druhý po levé straně, a dal jméno tomu, kterýž byl po pravici Jachin, a jméno tomu, kterýž byl po levici, Boaz.

4

¹ Udělal také i oltář měděný, zdělí dvadcíti loktů, a dvadcíti loktů zšíří, desíti pak loktů zvýší. ² Udělal též moře slité, desíti loket od jednoho kraje k druhému, okrouhlé vůkol, zvýší na pět loktů, a okolek jeho třidcíti loket vůkol. ³ Podobenství také volů pod ním, kterýchž všudy vůkol bylo deset do lokte, obkličujících moře vůkol; a tak byly dva řady volů slitých, spolu s mořem. ⁴ A stálo na dvanácti volích. Tři obráčení byli na půlnoci, a tři patřili k západu, tři zase postavení byli ku poledni, a tři obráčení byli k východu, a moře svrchu na nich stálo, ale všech jich zadkové byli pod mořem. ⁵ A bylo ztlouští na dlaň. Kraj jeho byl, jakýž bývá u koflíku aneb květu liliového, tři tisíce tun

v se beroucí. ⁶ Udělal také deset umyvadel, a postavil jich pět po pravé straně, a pět po levé, k obmývání z nich. Všecko, což se strojilo k zápalům, obmývali z nich, ale moře, aby se z něho kněží umývali. ⁷ Nadto udělal i svícňů zlatých deset vedlé slušnosti jejich, a postavil v chrámě, pět po pravé straně a pět po levé. ⁸ Udělal i stolů deset, kteréž postavil v chrámě, pět po pravé a pět po levé straně. K tomu udělal číší zlatých sto. ⁹ Udělal potom síň kněžskou, též síň velikou, a dvěře u též síně okoval mědí. ¹⁰ Moře pak postavil na pravé straně k východu, naproti polední straně. ¹¹ Nadělal také Chíram hrnců, lopat a kotlíků, a dokonal Chíram dílo, kteréž byl dělal králi Šalomounovi k domu Božímu. ¹² Dva sloupy a kruhy, makovice také na vrchu těch dvou sloupů, a mřežování dvoje, aby přikrývalo ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů, ¹³ A jablek zrnatých čtyři sta na dvojm mřežování. Dvěma řady jablka zrnatá byla na mřežování jednom, aby přikrývala ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů. ¹⁴ Podstavky také zdělal, a umyvadla na těch podstavcích. ¹⁵ Moře jedno, a volů dvanácte pod ním. ¹⁶ Též hrnce a lopaty a vidličky třírohé, a všecko nádobí jejich zdělal Chíram s otcem svým králi Šalomounovi k domu Hospodinovu z mědi přecisté. ¹⁷ Na rovinách Jordánských sléval to král v zemi jilovaté, mezi Sohot a Saredata. ¹⁸ A tak nadělal Šalomoun všech těch nádob velmi mnoho, tak že váhy té mědi

vyhledáváno nebylo. ¹⁹ Zdělal také Šalomoun i jiná všelijaká nádobí k domu Božímu, jako oltář zlatý a stoly, na nichž kladeni byli chlebové předložení, ²⁰ Tolikéž svícny i lampy jejich z zlata nejčistšího, aby je rozsvěcovali příslušně před svatyní svatých, ²¹ Květy také a lampy i utěradla z zlata, a to bylo zlato nejvýbornější. ²² I žaltáře a kotlíky, kadidlnice a nádoby k oharkům z zlata čistého, k tomu i bránu domu, dvěře vnitřní svatyně svatých, i dvěře domu, totiž v chrámě, byly z zlata.

5

¹ A tak dokonáno jest všecko dílo, kteréž dělal Šalomoun k domu Hospodinovu, a vnesl tam Šalomoun věci posvěcené od Davida otce svého, též stříbro a zlato, a všecko nádobí, složiv je mezi poklady domu Božího. ² Tedy shromáždil Šalomoun starší Izraelské, a všechny přední z pokolení, totiž knížata čeledí otcovských s syny Izraelskými do Jeruzaléma, aby přenesli truhlu smlouvy Hospodinovy z města Davidova, jenž jest Sion. ³ I shromáždili se k králi všickni muži Izraelští na slavnost, kteráž bývá měsíce sedmého. ⁴ Když pak přišli všickni starší Izraelští, vzali Levítové truhlu, ⁵ A nesli ji zhůru, též stánek úmluvy, i všechna nádobí posvátná, kteráž byla v stánku, přenesli to kněží a Levítové. ⁶ Zatím král Šalomoun i všecko shromáždění Izraelské, kteréž se k němu sešlo, obětovali před truhlou ovce a voly, kteříž ani popisování, ani vyčítání nebyli pro množství.

⁷ A tak vnesli kněží truhlu smlouvy Hospodiny na místo její, do vnitřního domu, do svatyně svatých, pod křídla cherubínů. ⁸ Nebo cherubínové měli roztažená křídla nad místem truhly, a příkrývali cherubínové truhlu i sochory její svrchu. ⁹ A povytáhli sochorů, tak že vidíni byli koncové jejich z truhly, k předku svatyně svatých, vně však nebylo jich viděti. A byla tam až do tohoto dne. ¹⁰ Nic nebylo v truhle, kromě dvou tabulí, kteréž tam složil Mojžíš na Orébě tehdáž, když učinil Hospodin smlouvu s syny Izraelskými, a oni vyšli z Egypta. ¹¹ I stalo se, když vycházeli kněží z svatyně, (nebo všickni kněží, kteříž se koli našli, byli se posvětili, aniž šetřili pořádku. ¹² Tak i Levítové zpěváci všickni, kteříž byli při Azafovi, Hémanovi a Jedutunovi, i synové jejich i bratří jejich, odíni jsouce kmentem, stáli s cymbály a loutnami a harfami k východní straně oltáře, a s nimi kněží sto a dvaceti, troubících v trouby. ¹³ Nebo měli ti, kteříž spolu troubili v trouby, a zpěváci vydávati jeden zvuk k chválení a oslavování Hospodina); a když povyšovali hlasu na trouby a cymbály i jiné nástroje hudebné, chválíce Hospodina a řkouce, že dobrý jest, a že na věky trvá milosrdenství jeho: tedy oblak naplnil dům ten, dům totiž Hospodinův, ¹⁴ Tak že nemohli kněží ostáti a sloužiti pro ten oblak; nebo sláva Hospodinova byla naplnila dům Boží.

6

¹ Tehdy řekl Šalomoun: Hospodin řekl, že

bude přebývati v mrákotě. ² Aj, jižť jsem vystavěl tobě, Pane, dům k přebývání, a místo, v němž bys přebýval na věky. ³ A obrátiv král tvář svou, dával požehnání všemu shromáždění Izraelskému. (Všecko pak shromáždění Izraelské stálo.) ⁴ A řekl: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, kterýž mluvil ústy svými Davidovi otcí mému, a to teď skutečně naplnil, řka: ⁵ Od toho dne, jakž jsem vyvedl lid svůj z země Egyptské, nevyvolil jsem města z žádného pokolení Izraelského k vystavení domu, kdež by přebývalo jméno mé, aniž jsem vyvolil kterého muže, aby byl vývodou nad lidem mým Izraelským. ⁶ Ale vyvolil jsem Jeruzalém, aby tu přebývalo jméno mé, a vyvolil jsem Davida, aby byl nad lidem mým Izraelským. ⁷ Uložil tě byl zajisté David otec můj stavěti dům jménu Hospodina Boha Izraelského. ⁸ Ale Hospodin řekl Davidovi otcí mému: Ačkoli jsi uložil v srdci svém stavěti dům jménu mému, a dobřes učinil, žes to myslil v srdci svém, ⁹ A však ty nebudeš stavěti toho domu, ale syn tvůj, kterýž vyjde z bedr tvých, on vystaví dům ten jménu mému. ¹⁰ A tak splnil Hospodin slovo své, kteréž byl mluvil. Nebo jsem povstal na místo Davida otce svého, a dosedl jsem na stolicí Izraelskou, jakož byl mluvil Hospodin, a ustavěl jsem dům tento jménu Hospodina Boha Izraelského. ¹¹ A postavil jsem tam truhlu, v níž jest smlouva Hospodinova, kterouž učinil s syny Izraelskými. ¹² I postavil se před oltářem Hospodinovým, přede vším shromážděním Izraelským, a pozdvihl rukou

svých. ¹³ Udělal pak byl Šalomoun výstupek měděný ku podobenství pánve, a postavil jej u prostřed síně, pěti loktů zdělí, a pěti loket zšíří, a tři loket zvýší, i vstoupil na něj, a poklekl na kolena svá přede vším shromážděním Izraelským, a pozdvihl rukou svých k nebi, ¹⁴ A řekl: Hospodine Bože Izraelský, není podobného tobě Boha na nebi ani na zemi, kterýž by ostříhal smlouvy a milosrdenství služebníkům svým, chodícím před tebou v celém srdci svém, ¹⁵ Kterýž jsi splnil služebníku svému, Davidovi otci mému, to, což jsi mluvil jemu. Jakž jsi mluvil ústy svými, tak jsi to skutečně naplnil, jakž se to dnes vidí. ¹⁶ Nyní tedy, ó Hospodine Bože Izraelský, naplniž služebníku svému, Davidovi otci mému, což jsi mluvil jemu, řka: Nebudeť vyhlazen muž z rodu tvého od tváři mé, aby neměl seděti na stoličce Izraelské, jestliže toliko ostříhati budou synové tvoji cesty své, chodíce v zákoně mém, tak jakož jsi ty chodil přede mnou. ¹⁷ Protož nyní, ó Hospodine Bože Izraelský, nechť jest upevněno slovo tvé, kteréž jsi mluvil služebníku svému Davidovi. ¹⁸ (Ač zdali v pravdě bydliti bude Bůh s člověkem na zemi? Aj, nebesa, nýbrž nebesa nebes neobsahují tě, mnohem méně dům tento, kterýž jsem vystavěl.) ¹⁹ A popatř k modlitbě služebníka svého a k úpění jeho, Hospodine Bože můj, slyše volání a modlitbu, kterouž služebník tvůj modlí se před tebou, ²⁰ Aby oči tvé byly otevřené na dům tento dnem i nocí, na místo toto, o němž jsi mluvil, že tu přebývati bude jméno tvé, abys vyslychal

modlitbu, kterouž se modlívati bude služebník tvůj na místě tomto. ²¹ Vyslychejž tedy modlitbu služebníka svého, i lidu svého Izraelského, kterouž se modlívati budou na místě tomto, ty vždy vyslychej z místa přebývání svého, s nebe, a vyslychaje, buď milostiv. ²² Když by zhřešil člověk proti bližnímu svému, a nutil by ho k přísaze, tak že by přísahati musil, a přišla by ta přísaha před oltář do domu tohoto: ²³ Ty vyslychej s nebe, a rozeznej i rozsud služebníky své, mstě nad bezbožným, obračeje usilování jeho na hlavu jeho, a ospravedlňuje spravedlivého, odplacuje mu podle spravedlnosti jeho. ²⁴ Tolikéž když by poražen byl lid tvůj Izraelský od nepřátel, proto že zhřešili proti tobě, jestliže by obrátíce se, vyznávali jméno tvé, a modléce se, poníženež by prosili tebe v domě tomto: ²⁵ Ty vyslychej s nebe, a odpusť hřích lidu svému Izraelskému, a přiveď je zase do země, kterouž jsi jim dal i otcům jejich. ²⁶ Podobně když by zavříno bylo nebe, a nepršel by déšť, proto že zhřešili proti tobě, a modléce se na místě tomto, vyznávali by jméno tvé, a od hříchu svého by se odvrátili po tvém trestání: ²⁷ Ty vyslychej na nebi, a odpusť hřích služebníků svých a lidu svého Izraelského, vyučuje je cestě výborné, po níž by chodili, a dej déšť na zemi svou, kterouž jsi dal lidu svému za dědictví. ²⁸ Byl-li by hlad na zemi, byli by mor, sucho neb rez, kobylinky neb brouci jestliže by byli, ssoužil-li by jej nepřítel jeho v zemi obývání jeho, aneb jakákoli rána a jakákoli

nemoc: ²⁹ Všelickou modlitbu a každé úpění, kteréž by pocházelo od kteréhokoli člověka, aneb ode všeho lidu tvého Izraelského, když by jen poznajíce jeden každý ránu svou a bolest svou, pozdvihl by rukou svých v domě tomto, ³⁰ Ty vyslyšej s nebe, z místa přebývání svého, a slituj se, a odpláť jednomu každému podle skutků jeho, vedlé toho, jakž znáš srdce jeho, (ty zajisté sám znáš srdce lidská), ³¹ Aby se báli tebe, a chodili po všech cestách tvých, po všechny dny, v nichž by živi byli na zemi, kterouž jsi dal otcům našim. ³² Nýbrž také i cizozemec, kterýž není z lidu tvého Izraelského, přišel-li by z země daleké pro jméno tvé veliké a ruku tvou silnou, a rámě tvé vztažené, když by přišli a modlili se v domě tomto: ³³ Ty vyslyšej s nebe, z místa přebývání svého, a učiň všechno to, o čem volati bude k tobě cizozemec ten, aby poznali všickni národové země jméno tvé, a báli se tebe jako lid tvůj Izraelský, a aby poznali, že jméno tvé vzýváno jest nad domem tímto, kterýž jsem vystavěl. ³⁴ Když by vytáhl lid tvůj k boji proti nepřátelům svým cestou, kterouž bys je poslal, a modlili by se tobě naproti městu tomuto, kteréž jsi vyvolil, a domu tomuto, kterýž jsem ustavěl jménu tvému: ³⁵ Ty vyslyšej s nebe modlitbu a úpění jejich, a vyvod' při jejich. ³⁶ Když by zhřešili proti tobě, (jakož není člověka, ješto by nehřešil), a rozhněvaje se na ně, vydal bys je v moc nepříteli, tak že by je jaté vedli ti, kteříž by je zjímali, do země daleké neb blízké; ³⁷ A usmyslili by sobě v zemi, do níž by zajati

byli, a obrátíte se, modlili by se tobě v zemi zajetí svého, řkouce: Zhřešili jsme, převráceně jsme činili, a bezbožně jsme se chovali; ³⁸ A tak navrátili by se k tobě celým srdcem svým a celou duší svou v zemi zajetí svého, do kteréž by zajati byli, a modlili by se naproti zemi své, kterouž jsi dal otcům jejich, a naproti městu, kteréž jsi vyvolil, a domu, kterýž jsem vzdělal jménu tvému: ³⁹ Vyslychej s nebe, z místa příbytku svého, modlitbu jejich a úpění jejich, a vyvod' při jejich, a odpusť lidu svému, kterýž by zhřešil proti tobě. ⁴⁰ Nyní tedy, Bože můj, necht' jsou, prosím, oči tvé otevřené, a uši tvé nakloněné k modlitbě na místě tomto. ⁴¹ Aj, nyní povstaň, ó Hospodine Bože, k odpočinutí svému, ty i truhla síly tvé; kněží tvoji, Hospodine Bože, necht' jsou oblečeni v spasení, a svatí tvoji ať se veselí v dobrých věcech. ⁴² Hospodine Bože, neodvracejž tváři od pomazaného svého, pamatuj na milosrdenství zaslíbená Davidovi služebníku svému.

7

¹ A když přestal Šalomoun modliti se, rychle oheň sstoupil s nebe, a sehltil zápal i jiné oběti, a sláva Hospodinova naplnila dům ten, ² Tak že nemohli kněží vjíti do domu Hospodinova, proto že naplnila sláva Hospodinova dům Hospodinův. ³ Všickni pak synové Izraelští viděli, když sstupoval oheň a sláva Hospodinova na dům, a padše tváří k zemi na dlážení, klaněli se a chválili Hospodina, že dobrý jest,

a že na věky trvá milosrdenství jeho. ⁴ Při tom král a všecken lid obětovali oběti před Hospodinem. ⁵ Obětoval zajisté král Šalomoun obět dvamecítma tisíc volů, a ovec sto a dvaceti tisíců, když posvěcovali domu Božího král i všecken lid. ⁶ Ale kněží stáli při svých úřadích, též i Levítové s nástroji hudebnými Hospodinovými, kterýchž byl nadělal David král k oslavování Hospodina, (nebo na věky milosrdenství jeho), žalmem Davidovým, kterýž jim vydal. Jiní pak kněží troubili v trouby naproti nim, a všecken lid Izraelský stál. ⁷ Posvětil také Šalomoun prostředku té síně, kteráž byla před domem Hospodinovým; nebo obětoval tu oběti zápalné a tuky obětí, pokojných, proto že na oltáři měděném, kterýž byl udělal Šalomoun, nemohli se směstknati zápalové a oběti suché i tukové jejich. ⁸ I držel Šalomoun slavnost toho času za sedm dní, a všecken Izrael s ním, shromáždění velmi veliké odtud, kudyž se vchází do Emat, až ku potoku Egyptskému. ⁹ I světili dne osmého svátek; nebo posvěcení oltáře slavili za sedm dní, tolikéž slavnost tu za sedm dní. ¹⁰ Třimecítmého pak dne měsíce sedmého propustil lid k příbytkům jejich s radostí a veselím srdce z toho, což dobrého učinil Hospodin Davidovi a Šalomounovi a Izraelovi lidu svému. ¹¹ I dokonal Šalomoun dům Hospodinův a dům královský, a všecko, cožkoli byl uložil v srdci svém, aby učinil v domě Hospodinově a v domě svém, šťastně se mu vedlo. ¹² V tom ukázal se Hospodin Šalomounovi v noci, a

řekl jemu: Uslyšel jsem modlitbu tvou, a vyvolil jsem sobě to místo za dům obětí. ¹³ Jestliže zavru nebe, tak že by nebylo deště, a jestliže přikáži kobyolkám, aby pohubily zemi, též jestliže pošli morovou ránu na lid svůj, ¹⁴ A ponižující se lid můj, nad nímž jest vzýváno jméno mé, modlili by se, a hledali by tváři mé, a odvrátili by se od cest svých zlých: i já také vyslyším je s nebe, a odpustím hřích jejich, a uzdravím zemi jejich. ¹⁵ Budouť již i oči mé otevřené, a uši mé nakloněné k modlitbě z místa tohoto. ¹⁶ Nebo nyní vyvolil jsem a posvětil domu tohoto, aby tu přebývalo jméno mé až na věky, a aby tu byly oči mé a srdce mé po všecy dny. ¹⁷ A ty budeš-li choditi přede mnou, jako chodil David otec tvůj, tak abys činil všecko to, což jsem přikázal tobě, ustanovení i soudů mých ostríhaje: ¹⁸ Utvrdím zajisté stolicí království tvého, jakož jsem učinil smlouvu s Davidem otcem tvým, řka: Nebude vyhlazen muž z rodu tvého, aby nepanoval nad Izraelem. ¹⁹ Jestliže pak se odvrátíte a opustíte ustanovení má a přikázání má, kteráž jsem vám vydal, a odejdouce, sloužiti budete bohům cizím a klaněti se jim: ²⁰ Vypléním takové z země své, kterouž jsem jim dal, a dům tento, kteréhož jsem posvětil jménu svému, zavrhu od tváři své, a vydám jej v přísloví a v rozprávku mezi všemi národy. ²¹ A tak dům ten, kterýž byl zvýšený každému jdoucímu mimo něj, bude k užasnutí, a dí: Proč tak učinil Hospodin zemi této a domu tomuto? ²² Tedy odpovědí: Proto že opustili Hospodina Boha otců svých, kterýž je vyvedl

z země Egyptské, a chopili se bohů cizích, a klanějíce se jim, sloužili jim, protože uvedl na ně všecky tyto zlé věci.

8

¹ Stalo se potom po přeběhnutí dvadcíti let, v nichž stavěl Šalomoun dům Hospodinův a dům svůj, ² Že vystavěl Šalomoun města, kteráž byl dal Chíram Šalomounovi, a osadil tam syny Izraelské. ³ Zatím táhl Šalomoun do Emat Soby, a zmocnil se jí. ⁴ I ustavěl Tadmor na poušti, a všecka města skladů vystavěl v Emat. ⁵ Vystavěl i Betoron hořejší, též i Betoron dolejší, města ohrazená zdmi, branami i závorami. ⁶ Ano i Baalat a všecka města, v nichž měl sklady Šalomoun, a všecka města vozů, i města jízdých, všecko vedlé žádosti své, cožkoli chtěl stavěti v Jeruzalémě a na Libánu, i po vsí zemi panování svého. ⁷ Všecken také lid, kterýž byl pozůstal z Hetejských, a Amorejských a Ferezejských, a Hevejských a Jebuzejských, kteříž nebyli z Izraele, ⁸ Z synů jejich, kteříž byli pozůstali po nich v zemi té, jichž byli nevyhubili synové Izraelští, uvedl Šalomoun pod plat až do tohoto dne. ⁹ Ale z synů Izraelských, jichž nepodrobil Šalomoun v službu při díle svém, (nebo oni byli muži bojovní a přední knížata jeho, úředníci nad vozy a jezdcí jeho), ¹⁰ Z těch, pravím, bylo předních vládařů, kteréž měl král Šalomoun, dvě stě a padesáte, kteříž panovali nad lidem. ¹¹ Dceru pak Faraonovu přestěhoval

Šalomoun z města Davidova do domu, kterýž jí byl vystavěl. Nebo řekl: Nemohlať by bydliti manželka má v domě Davida krále Izraelského, nebo svatý jest, proto že vešla do něho truhla Hospodinova. ¹² Tedy obětoval Šalomoun zápaly Hospodinu na oltáři Hospodinovu, kterýž byl vzdělal před síní, ¹³ Cokoli náležitě každého dne obětováno býti mělo podle příkázání Mojžíšova, ve dny sobotní, na novměsíce a na slavnosti, po třikrát do roka, na slavnost přesnic, na slavnost téhodnů, a na slavnost stánků. ¹⁴ Ustanovil také podle nařízení Davida otce svého pořádky kněžské k úřadům jejich, a Levíty ku povinnostem jejich, aby chválili Boha, a přisluhovali při kněžích náležitě každého dne, a vrátne v porádcích jejich u jedné každé brány; nebo tak byl rozkaz Davida muže Božího. ¹⁵ Aniž se uchýlili od rozkázání králova kněžím a Levítům při všelike věci i při pokladích. ¹⁶ A když dostrojeno bylo všecko dílo Šalomounovo od toho dne, v němž založen byl dům Hospodinův, až do vystavení jeho, a tak dokonán byl dům Hospodinův, ¹⁷ Tedy jel Šalomoun do Aziongaber a do Elat při břehu mořském v zemi Idumejské. ¹⁸ I poslal jemu Chíram po služebnících svých lodí, a služebníky umělé na moři, kteříž plavivše se s služebníky Šalomounovými do Ofir, nabrali odtud čtyři sta a padesáte centněřů zlata, a přinesli je králi Šalomounovi.

9

¹ Královna pak z Sáby uslyševši pověst o

Šalomounovi, přijela do Jeruzaléma, aby zkusila Šalomouna v pohádkách, s vojskem velmi velkým a s velbloudy, na nichž přinesla vonných věcí, a zlata velmi mnoho i kamení drahého. Přišla tedy k Šalomounovi, a mluvila s ním o všecko, což měla v srdci svém. ² Jízto odpověděl Šalomoun na všechna slova její. Nebylo nic skrytého před Šalomounem, nač by jí neodpověděl. ³ Protož uzřevši královna z Sáby moudrost Šalomounovu, a dům, kterýž byl ustavěl, ⁴ I pokrmy stolu jeho, též sedání a stávání služebníků jeho přísluhujících jemu, i roucha jejich, šenkýře také jeho a oděv jejich, i stupně, kterýmiž vstupoval k domu Hospodinu: zděsila se náramně, ⁵ A řekla králi: Pravát jest řeč, kterouž jsem slyšela v zemi své o věcech tvých a o moudrosti tvé. ⁶ Však jsem nechtěla věriti řečem jejich, až jsem přijela a uzřela očima svýma, a aj, není mi praveno ani polovice o velikosti moudrosti tvé. Převýšil jsi pověst tu, kterouž jsem slyšela. ⁷ Blahoslavení muži tvoji, a blahoslavení služebníci tvoji tito, kteříž stojí před tebou vždycky, a slyší moudrost tvou. ⁸ Budiž Hospodin Bůh tvůj požehnaný, kterýž tě sobě oblíbil, aby tě posadil na stoličce své, abys byl králem na místě Hospodina Boha tvého. Proto že miluje Bůh tvůj Izraele, aby jej utvrdil na věky, ustanovil tě nad nimi králem, abys činil soud a spravedlnost. ⁹ I dala králi sto a dvacet centnéřů zlata, a vonných věcí velmi mnoho, i kamení drahého, aniž bylo

kdy přivezeno takových vonných věcí, jakéž darovala královna z Sáby Šalomounovi. ¹⁰ K tomu také i služebníci Chíramovi, a služebníci Šalomounovi, kteříž byli přivezli zlata z Ofir, přivezli dříví algumim a kamení drahého. ¹¹ I nadělal král z toho dříví algumim stupňů k domu Hospodinovu i k domu královu, též harf a louten zpěvákům, aniž kdy prvé vídány takové věci v zemi Judské. ¹² Král také Šalomoun dal královně z Sáby vedlé vši vůle její, čehož požádala, kromě toho, což byla přinesla k králi. Potom se navrátila a odjela do země své, ona i služebníci její. ¹³ Byla pak váha toho zlata, kteréž přicházelo Šalomounovi na každý rok, šest set šedesáte a šest centněřů zlata, ¹⁴ Kromě toho, což kupci a prodavači přinášeli, a všickni králové Arabští. A vývodové té země přiváželi zlato a stříbro Šalomounovi. ¹⁵ A protož nadělal král Šalomoun dvě stě štítů z zlata taženého; šest set lotů zlata taženého dával na každý štít. ¹⁶ A tři sta pavéz z zlata taženého; tři sta lotů zlata dal na každou pavézu. I složil je král v domě lesu Libánského. ¹⁷ Udělal také král stolicí z kostí slonových velikou, a obložil ji zlatem čistým. ¹⁸ A bylo šest stupňů k té stolicí, a podnože té stolicice také byly z zlata, držící se stolicice, ano i spolehadla rukám s obou stran, tu kdež se sedalo, a dva lvové stáli u spolehadel. ¹⁹ Dvanácte též lvů stálo tu na šesti stupních s obou stran. Nebylo nic uděláno takového v žádném království. ²⁰ Nadto všechny nádoby

krále Šalomouna, jichž ku pití užívali, byly zlaté, a všechny nádoby v domě lesu Libánského byly z zlata nejčistšího. Nic nebylo z stříbra, aniž ho sobě co vážili za dnů Šalomounových. ²¹ Nebo měl král lodí, kteréž přecházely přes moře s služebníky Chíramovými. Jednou ve třech letech vracovaly se ty lodí mořské, přinášející zlato a stříbro, kosti slonové a opice a pávy. ²² I zveleben jest král Šalomoun nad všechny krále zemské v bohatství a v moudrosti. ²³ Pročež všickni králové země žádostivi byli viděti tvář Šalomounovu, aby slyšeli moudrost jeho, kterouž složil Bůh v srdci jeho. ²⁴ Z nichž jeden každý přinášeli také dar svůj, nádoby stříbrné a nádoby zlaté, roucha a zbroj, i vonné věci, koně a mezky, každého roku, ²⁵ Tak že měl Šalomoun čtyři tisíce stájí koní a vozů, a dvanácte tisíc jezdců, kteréž rozsadil v městech vozů a při králi v Jeruzalémě. ²⁶ I panoval nade všemi králi od řeky Eufrates až k zemi Filistinské, a až k končinám Egyptským. ²⁷ A složil král stříbra v Jeruzalémě jako kamení, a cedrového dříví jako planého fíkoví, kteréž roste v údolí u velikém množství. ²⁸ Přivodili také Šalomounovi koně z Egypta i ze všech zemí. ²⁹ Jiné pak věci Šalomounovy, první i poslední, vypsány jsou v knize Nátana proroka, a v proroctví Achiáše Silonského, a u viděních Jaaddy proroka o Jeroboámovi synu Nebatovu. ³⁰ A kraloval Šalomoun v Jeruzalémě nade vším Izraelem čtyřidceti let. ³¹ I usnul Šalomoun s otcí svými, a

pochovali jej v městě Davida otce jeho. Kraloval pak Roboám syn jeho místo něho.

10

¹ Tedy odšel Roboám do Sichem; nebo tam sešel se byl všecken Izrael, aby ho ustanovili za krále. ² Stalo se pak, když o tom uslyšel Jeroboám syn Nebatův, jsa v Egyptě, kamž byl utekl před králem Šalomounem, navrátil se Jeroboám z Egypta. ³ Nebo poslali a povolali ho. Tedy přišed Jeroboám i všecken Izrael, mluvili k Roboámovi, řkouce: ⁴ Otec tvůj stížil jho naše, protože nyní polehč služby otce svého tvrdé a břemene jeho těžkého, kteréž vložil na nás, a budeme tobě sloužiti. ⁵ Kterýž řekl jim: Po třech dnech navraťte se ke mně. I odšel lid. ⁶ V tom radil se král Roboám s starci, kteříž stávali před Šalomounem otcem jeho, ještě za života jeho, řka: Kterak vy radíte, jakou odpověd mám dáti lidu tomu? ⁷ I odpověděli jemu, řkouce: Jestliže se dobrotivě ukážeš lidu tomuto a povolíš jim, a mluvíti budeš přívětivě, budou služebníci tvoji po všecky dny. ⁸ Ale on opustil radu starců, kterouž dali jemu, a radil se s mládenci, kteříž odrostli s ním, a stávali před ním. ⁹ A řekl jim: Co vy radíte, jakou máme dáti odpověd lidu tomuto, kteříž mluvili ke mně, řkouce: Polehč břemene, kteréž vložil otec tvůj na nás? ¹⁰ Jemuž odpověděli mládenci, kteříž zrostli s ním, řkouce: Takto odpovíš lidu tomu, kteříž mluvili k tobě a řekli: Otec tvůj stížil jho naše, ty pak polehč nám, takto díš jim: Nejmenší prst

můj tlustší jest, nežli bedra otce mého. ¹¹ Nyní tedy, otec můj těžké břímě vzložil na vás, já pak přidám břemene vašeho; otec můj trestal vás bičičky, ale já biči uzlovatými. ¹² Potom přišel Jeroboám i všecken lid k Roboámovi dne třetího, jakž byl vyřkl král, řka: Navraťte se ke mně dne třetího. ¹³ I odpověděl jim král tvrdě. Nebo opustil král Roboám radu starců, ¹⁴ A mluvil k nim vedlé rady mládenců, řka: Otec můj stížil jho vaše, já pak k němu přidám; otec můj trestal vás bičičky, ale já biči uzlovatými. ¹⁵ A tak neuposlechl král lidu. (Příčina zajisté byla od Boha, aby naplnil Hospodin řeč svou, kterouž mluvil skrze Achiáše Silonského k Jeroboámovi synu Nebatovu.) ¹⁶ Protož vida všecken Izrael, že by je král oslyšel, odpověděl lid králi, řkouce: Jakýž máme díl v Davidovi? Ani dědictví nemáme v synu Izai. Jeden každý k stanům svým, ó Izraeli! Nyní opatř dům svůj, Davide. Odšel tedy všecken Izrael k stanům svým, ¹⁷ Tak že nad syny Izraelskými toliko, kteříž bydlili v městech Judských, kraloval Roboám. ¹⁸ A když poslal král Roboám Adurama, kterýž byl nad platy, uházeli ho synové Izraelští kamením až do smrti, čímž král Roboám přinucen byl, aby vsedna na vůz, utekl do Jeruzaléma. ¹⁹ A tak odstoupili synové Izraelští od domu Davidova až do dnešního dne.

11

¹ Když pak přijel Roboám do Jeruzaléma, shromáždil dům Judův a Beniaminův, sto a

osmdesáte tisíc výborných bojovníků, aby bojovali proti Izraelovi, a aby zase obráceno bylo království k Roboámovi. ² Tedy stala se řeč Hospodinova k Semaiášovi, muži Božímu, řkocí: ³ Pověz Roboámovi synu Šalomounovu, králi Judskému, a všemu lidu Izraelskému, kterýž jest v pokolení Judově a Beniaminově, řka: ⁴ Takto praví Hospodin: Netáhněte a nebojujte proti bratřím svým, navratte se jeden každý do domu svého; nebo ode mne stala se věc tato. I uposlechli rozkazu Hospodinova, a navrátili se, aby netáhli proti Jeroboámovi. ⁵ I bydlil Roboám v Jeruzalémě, a vzdělal města hrazená v Judstvu. ⁶ A vzdělal Betlém, Etam. a Tekoe, ⁷ Betsur, Socho a Adulam, ⁸ Gát, Maresa a Zif, ⁹ Adoraim, Lachis a Azeka, ¹⁰ Zaraha, Aialon a Hebron, kteráž byla v pokolení Judově a Beniaminově města hrazená. ¹¹ A když upevnil města hrazená, osadil v nich knížata, a zdělal špižírny k potravám, k oleji a vínu. ¹² A v jednom každém městě složil štíty a kopí, a opatřil ta města velmi dobře, a tak kraloval nad Judou a Beniaminem. ¹³ Kněží také a Levítové, kteříž byli ve všem Izraeli, postavili se k němu ze všech končin svých. ¹⁴ Opustili byli zajisté Levítové předměstí svá i vládařství svá, a odebrali se do Judstva a do Jeruzaléma, (proto, že je zavrhl Jeroboám a synové jeho, aby v úřadu kněžském nesloužili Hospodinu. ¹⁵ A nařídil sobě kněží k sloužení po výsostech dáblům a telatům, kterýchž byl nadělal). ¹⁶ A za nimi ze všech pokolení Izraelských ti, kteříž oddali srdce své k hledání Hospodina Boha Izraelského,

přišli do Jeruzaléma, aby obětovali Hospodinu Bohu otců svých. ¹⁷ A tak utvrdili království Judské, a zsilili Roboáma syna Šalomounova za tři léta, a po ta tři léta chodili po cestě Davidově a Šalomounově. ¹⁸ Potom pojal sobě Roboám ženu, Mahalat, dceru Jerimota syna Davidova, a Abichail, dceru Eliaba syna Izai. ¹⁹ Kteráž mu zplodila syny: Jeusa a Semariáše a Zahama. ²⁰ A po té pojal Maachu dceru Absolonovu, kteráž mu porodila Abiáše, Attaie, Zizu a Selomita. ²¹ Ale miloval Roboám Maachu dceru Absolonovu, nade všechny ženy i ženiny své; nebo byl pojal žen osmnáct, a ženin šedesát, a zplodil dvadcti a osm synů a šedesáte dcer. ²² Ustanovil pak Roboám Abiáše syna Maachy za kníže a vývodu mezi bratřími jeho; nebo myslil ho ustanoviti králem. ²³ A opatrnosti užívaje, rozsadil všechny jiné syny své po všech krajích Judových a Beniaminových, ve všech městech ohrazených, i dal jim potravu hojně, a nabral jim mnoho žen.

12

¹ I stalo se, když utvrdil království Roboám a zmocnil je, opustil zákon Hospodinův, i všecken Izrael s ním. ² Stalo se, pravím, léta pátého království Roboáмова, že vytáhl Sesák král Egyptský proti Jeruzalému, (nebo byli zhřešili proti Hospodinu), ³ S tisícem a dvěma sty vozů, a s šedesáti tisíci jízdných, a nebylo počtu lidu, kterýž přitáhl s ním z Egypta, Lubimských, Sukkimských a Chussimských. ⁴ A pobral města

hrozená, kteráž byla v Judstvu, a přitáhl až k Jeruzalému. ⁵ Tedy Semaiáš prorok přišel k Roboámovi a k knížatům Judským, kteříž se byli sebrali do Jeruzaléma, bojíce se Sesáka, a řekl jim: Toto praví Hospodin: Vy jste mne opustili, i já také opouštím vás v ruku Sesákových. ⁶ I ponížili se knížata Izraelská i král, a řekli: Spravedlivýť jest Hospodin. ⁷ A když viděl Hospodin, že se ponížili, stalo se slovo Hospodinovo k Semaiášovi, řkoucí: Ponížiliť jsou se, neshladím jich, ale dám jim tudíž vysvobození, aniž se vyleje prchlivost má na Jeruzalém skrze Sesáka. ⁸ A však sloužiti jemu budou, aby zkusili, co jest to mně sloužiti, a sloužiti králům zemským. ⁹ A tak vstoupiv Sesák král Egyptský do Jeruzaléma, pobral poklady domu Hospodinova, i poklady domu královského, všecko to pobral. Vzal i pavězy zlaté, kterýchž byl nadělal Šalomoun. ¹⁰ I nadělal král Roboám místo nich pavěz měděných, a poručil je úředníkům nad drabanty, kteříž ostříhali brány domu královského. ¹¹ A když král chodíval do domu Hospodinova, přicházivali drabantí a nosili je; potom též zase přinášeli je do pokoje drabantů. ¹² Když se pak ponížil, odvrátila se od něho prchlivost Hospodinova, a neshladil ho do cela, tak jakož se k Judovi v dobrých věcech ohlašoval. ¹³ Tedy zmocnil se král Roboám v Jeruzalémě a kraloval; nebo ve čtyřicíti a v jednom létě byl Roboám, když počal kralovati, a sedmnácte let kraloval v Jeruzalémě, městě, kteréž vyvolil Hospodin ze

všech pokolení Izraelských, aby tam přebývalo jméno jeho. Jméno matky jeho bylo Naama Ammonitská. ¹⁴ Kterýž činil zlé věci; nebo neustavil srdce svého, aby hledal Hospodina. ¹⁵ Věci pak Roboámovy, první i poslední, zdaž zapsány nejsou v knihách Semaiáše proroka, a Iddo proroka, kdež se vyčítá pořádek rodů, ano i války mezi Roboámem a Jeroboámem, po všecky dny? ¹⁶ I usnul Roboám s otcí svými, a pochován jest v městě Davidově, a kraloval Abiáš syn jeho místo něho.

13

¹ Léta osmnáctého krále Jeroboáma kraloval Abiáš nad Judou. ² Tři léta kraloval v Jeruzalémě, (a jméno matky jeho Michaia, dcera Urielova z Gabaa), a byla válka mezi Abiášem a Jeroboámem. ³ Pročež sšikoval Abiáš vojsko udatných bojovníků, čtyřikrát sto tisíc mužů výborných, Jeroboám pak sšikoval se proti němu, maje osmkrát sto tisíc mužů výborných, velmi udatných. ⁴ I postavil se Abiáš na vrchu hory Semaraim, kteráž byla mezi horami Efraimskými, a řekl: Slyšte mne, Jeroboáme i všecken Izraeli. ⁵ Zdaliž jste neměli věděti, že Hospodin Bůh Izraelský dal království Davidovi nad Izraelem na věky, jemu i synům jeho smilovnou trvánlivou? ⁶ Ale povstal Jeroboám syn Nebatův, služebník Šalomouna syna Davidova, a zprotivil se pánu svému. ⁷ A sebrali se k němu lidé nevážní a bezbožní a zsilili se proti Roboámovi synu Šalomounovu, Roboám pak

byv dítě a srdce choulostivého, neodepřel jim zmužile. ⁸ Tak vy nyní myslíte zsiliti se proti království Hospodinovu, kteréž jest v ruce synů Davidových, a jest vás veliké množství; máte také při sobě telata zlatá, kterýchž vám nadělal Jeroboám, za bohy. ⁹ Zdaliž jste nezavrhli kněží Hospodinových, synů Aronových a Levitů, a nadělali jste sobě kněží, tak jako národové jiných zemí? Kdožkoli přichází, aby posvěceny byly ruce jeho volčetem mladým a sedmi skopci, hned je knězem těch, jenž nejsou bohové. ¹⁰ Ale my jsme Hospodina Boha našeho, aniž jsme se ho spustili, kněží pak přísluhující Hospodinu jsou synové Aronovi a Levítové, kteříž konají práci svou, ¹¹ A pálí Hospodinu zápaly každého jitra a každého večera, kadí také vonnými věcmi, zpořádaní také chlebů na stole čistém, a svícen zlatý s lampami jeho spravují, aby hořely každého večera. A tak my ostrháme nařízení Hospodina Boha svého, ale vy strhli jste se jeho. ¹² Protož aj, s námi jest Bůh vůdce náš, a kněží jeho a trouby zvučné, aby zněly proti vám. Synové Izraelští, nebojujte s Hospodinem Bohem otců svých, nebo nepovede se vám šťastně. ¹³ Mezi tím Jeroboám obvedl zálohy, aby po zadu na ně připadli, a tak byli Izraelští před Judskými, a zálohy ty byly jim pozadu. ¹⁴ Tedy spatřiv Juda, an válka jim s předu i s zadu, zvolali k Hospodinu, a kněží troubili v trouby. ¹⁵ Učinili také pokřik muži Judští. I stalo se v tom pokřiku mužů Judských, ranil Bůh Jeroboáma i všecken Izrael před Abiášem a Judou. ¹⁶ A tak utíkali

synové Izraelští před Judou, ale dal je Bůh v ruku jejich. ¹⁷ Nebo porazili je Abiáš a lid jeho ranou velikou, tak že padlo zbitých z Izraele pětkrát sto tisíc mužů výborných. ¹⁸ Protož sníženi jsou synové Izraelští v ten čas, a zmocnili se synové Judovi, nebo zpolehli na Hospodina Boha otců svých. ¹⁹ I honil Abiáš Jeroboáma, a vzal mu města, Bethel i vsi jeho, Jesana i vsi jeho, a Efron i vsi jeho. ²⁰ Aníž se mohl zase zsiliti více Jeroboám po všechny dny Abiášovy. I ranil jej Hospodin, tak že umřel. ²¹ Ale Abiáš zmocnil se, kterýž byl sobě pojal žen čtrnáct, a zplodil dvamecítma synů a šestnácte dcer. ²² Ostatek pak činů Abiášových, a života jeho i řečí jeho, sepsáno jest v knize proroka Iddo.

14

¹ Když pak usnul Abiáš s otcí svými, a pochovali jej v městě Davidově, kraloval Aza syn jeho místo něho. Za jeho dnů v pokoji byla země deset let. ² I činil Aza to, což se dobře líbilo Hospodinu Bohu jeho. ³ Nebo zbořil oltáře cizí i výsosti, a stroskotal obrazy jejich, a posekal háje jejich. ⁴ A přikázal Judovi, aby hledali Hospodina Boha otců svých, a ostríhali zákona a přikázání jeho. ⁵ Zkazil, pravím, po všech městech Judských výsosti a slunečné obrazy, a bylo v pokoji království za času jeho. ⁶ Zatím vzdělal města hrazená v Judstvu, proto že v pokoji byla země, aniž jaká proti němu válka povstala těch let; nebo Hospodin dal jemu odpočinutí. ⁷ I řekl lidu Judskému: Vzdělejme

ta města, a ohradme je zdmi a věžemi, branami i závorami, dokudž země jest v moci naší. Aj, že jsme hledali Hospodina Boha svého, hledali jsme ho, a dal nám odpočinutí odevšad. A tak stavěli a šťastně se jim zvedlo. ⁸ Měl pak Aza vojsko těch, kteříž nosili štíty a kopí, z pokolení Judova třikrát sto tisíců, a z Beniaminova pavézníků a střelců dvě stě a osmdesáte tisíců. Všickni ti byli muži udatní. ⁹ I vytáhl proti nim Zerach Mouřenín, maje v vojště desetkrát sto tisíců, a vozů tři sta, a přitáhl až k Maresa. ¹⁰ Vytáhl též i Aza proti němu. I sšikovali vojska v údolí Sefata u Maresa. ¹¹ Tedy volal Aza k Hospodinu Bohu svému, a řekl: Hospodine, neníť potřebí tobě velikého množství, když ty chceš pomoci mdlejšímu. Pomoziž nám, Hospodine Bože náš, neboť v tebe doufáme, a ve jménu tvém jdeme proti množství tomuto. Hospodine, ty jsi Bůh náš; nechť nemá moci proti tobě bídný člověk. ¹² I ranil Hospodin Mouřeníny před Azou a před lidem Judským, tak že utíkali Mouřenínové. ¹³ A honil je Aza i lid, kterýž byl s ním, až do Gerar. I padli Mouřenínové, že se nijakž otaviti nemohli; nebo potříní jsou před Hospodinem a před vojskem jeho. I odnesli onino kořistí velmi mnoho. ¹⁴ Pohubili také všecka města vůkol Gerar; strach zajisté Hospodinův připadl na ně. I vzebrali všecka města; nebo mnoho kořistí v nich bylo. ¹⁵ Též i obyvatele v staních při dobytčích zbili, a zajavše ovec velmi mnoho a velbloudů, navrátili se do Jeruzaléma.

15

¹ Tehdy na Azariáše syna Odedova sstoupil duch Boží. ² Pročež vyšed vstříc Azovi, řekl jemu: Slyšte mne, Azo i všecko pokolení Judovo a Beniaminovo. Hospodin byl s vámi, dokudž jste byli s ním, a budete-li ho hledati, najdete ho; pakli ho opustíte, opustíť vás. ³ Po mnohé zajisté dny Izrael jest bez pravého Boha a bez kněží, učitelů i bez zákona, ⁴ Ješto, kdyby se v úzkosti své k Hospodinu Bohu Izraelskému byli obrátili a hledali ho, bylif by ho našli. ⁵ Ale časů těchto není bezpečno vycházeti ani vcházeti; nebo nepokoj veliký jest mezi všemi obyvateli země, ⁶ Tak že šlapá národ po národu, a město po městu, proto že Bůh kormoutí je všelijakými úzkostmi. ⁷ Protož vy posilňte se, a neopouštějte rukou svých; nebo má mzdu práce vaše. ⁸ A když slyšel Aza slova ta a prorocství Odeda proroka, posílil se, a vyplénil ohavnosti ze vší země Judské a Beniaminské, i z měst, kteráž byl vzal na hoře Efraim, a obnovil oltář Hospodinův, kterýž byl před síní Hospodinovou. ⁹ Potom shromáždil všecko pokolení Judovo i Beniaminovo, a příchozí s nimi z Efraima, Manassesa a Simeona; nebo jich bylo uteklo k němu z lidu Izraelského velmi mnoho, vidouce, že Hospodin Bůh jeho jest s ním. ¹⁰ I sebrali se do Jeruzaléma třetího měsíce, patnáctého léta kralování Azova, ¹¹ A obětovali Hospodinu v ten den z kořistí přihnaných, volů sedm set a ovcí sedm tisíc. ¹² A vešli v smlouvu, aby hledali Hospodina Boha otců svých, z celého

srdce svého a ze vši duše své, ¹³ A kdož by koli nehledal Hospodina Boha Izraelského, aby byl usmrcen, buď malý neb veliký, buď muž neb žena. ¹⁴ I přísáhli Hospodinu hlasem velikým, s zvukem na trouby i na pozouny. ¹⁵ Všecken zajisté lid Judský radoval se z přísahy té; nebo celým srdcem svým přísáhli, a se vši ochotností hledali ho, a našli jej. I dal jim odpočinití Hospodin se všech stran. ¹⁶ Nadto i Maachu matku ssadil Aza král, aby nebyla královnou, proto že byla vzdělala v háji hroznou modlu. I podřal Aza modlu tu hroznou, a zdrobil i spálil ji při potoku Cedron. ¹⁷ Ačkoli výsosti nebyly zkaženy v lidu Izraelském, srdce však Azovo bylo celé po všecky dny jeho. ¹⁸ Vnesl také ty věci, kteréž posvěceny byly od otce jeho, i to, čehož sám posvětil, do domu Božího, stříbro, zlato i nádoby. ¹⁹ A nebylo války až do léta třidcátého pátého kralování Azova.

16

¹ Léta třidcátého šestého kralování Azova vytáhl Báza král Izraelský proti Judovi, a stavěl Ráma, aby nedal vyjít ani jít k Azovi králi Judskému. ² Tedy vzav Aza stříbro i zlato z pokladů domu Hospodinova i domu královského, poslal k Benadadovi králi Syrskému, kterýž bydlil v Damašku, řka: ³ Smlouva jest mezi mnou a mezi tebou, mezi otcem mým a mezi otcem tvým. Aj, posílámť teď stříbro a zlato, jdi, zruš smlouvu svou s Bázou králem Izraelským, ať odtrhne ode mne. ⁴ I uposlechl Benadad krále Azy, a poslal knížata s vojsky svými proti městům Izraelským.

I dobyli Jon a Dan, též Abelmaim i všech měst Neftalímových, v nichž měli sklady. ⁵ To když uslyšel Báza, přestal stavěti Ráma, a zanechal díla svého. ⁶ V tom Aza král pojal všecken lid Judský, a pobrali kamení z Ráma i dříví, z něhož stavěl Báza, a vystavěl z něho Gabaa a Masfa. ⁷ V ten pak čas přišel Chanani prorok k Azovi králi Judskému, a řekl jemu: Že jsi zpolehl na krále Syrského, a nezpolehl jsi na Hospodina Boha svého, proto ušlo vojsko krále Syrského z ruky tvé. ⁸ Zdaliž jsou Chussimští a Lubimští neměli vojsk velmi velikých, s vozy a jezdci náramně mnohými? A když jsi zpolehl na Hospodina, vydal je v ruku tvou. ⁹ Oči zajisté Hospodinovy spatřují všecku zemi, aby dokazoval síly své při těch, kteříž jsou k němu srdce upřímého. Bláznivě jsi učinil v té věci, protože od toho času budou proti tobě války. ¹⁰ Tedy rozhněvav se Aza na proroka, dal ho do vězení; nebo se byl rozhněval na něj pro tu věc. A utiskal Aza některé z lidu toho času. ¹¹ O jiných pak věcech Azových, prvních i posledních, zapsáno jest v knize o králích Judských a Izraelských. ¹² Potom léta třicátého devátého kralování svého nemocen byl Aza na nohy své těžkou nemocí, a však v nemoci své nehledal Boha, ale lékařů. ¹³ A tak usnul Aza s otci svými, a umřel léta čtyřicátého prvního kralování svého. ¹⁴ A pochovali jej v hrobě jeho, kterýž byl vytesal sobě v městě Davidově, a položili ho na lůžku, kteréž byl naplnil vonnými věcmi a mastmi dílem apatykářským připravenými. I

pálili to jemu ohněm velmi velikým.

17

¹ I kraloval Jozafat syn jeho místo něho, a zmocnil se Izraele. ² I osadil lidem válečným všacka města hrazená v Judstvu, a postavil stráž v zemi Judské a v městech Efraim, kteráž byl zdobýval Aza otec jeho. ³ A byl Hospodin s Jozafatem; nebo chodil po cestách Davida otce svého prvních, aniž hledal modl. ⁴ Ale Boha otce svého hledal, a v přikázáních jeho chodil, aniž následoval skutků lidu Izraelského. ⁵ I utvrdil Hospodin království v ruce jeho, a dal všecken lid Judský dary Jozafatovi, tak že měl bohatství a slávy hojně. ⁶ A nabyv udatného srdce k cestám Hospodinovým, zkazil přesto také i výsosti a háje v Judstvu. ⁷ Léta pak třetího království svého poslal knížata svá: Benchaile, Abdiáše, Zachariáše, Natanaele a Micheáše, aby učili v městech Judských. ⁸ A s nimi Levíty: Semaiáše, Netaniáše, Zebadiáše, Azaele, Semiramota, Jonatana, Adoniáše, Tobíáše a Tobadoniáše, Levíty, a s nimi Elisama a Jehorama, kněží, ⁹ Kteříž učili v Judstvu, majíce s sebou knihu zákona Hospodinova. Chodili pak vůkol po všech městech Judských, vyučující lid. ¹⁰ I byl strach Hospodinův na všech královstvích zemí, kteréž byly vůkol Judstva, tak že nebojovali proti Jozafatovi. ¹¹ Nýbrž i Filistinští přinášeli Jozafatovi dary a berni uloženou. Arabští také přiháněli jemu dobytky, skopců po sedmi tisících a sedmi stech, též kozlů

po sedmi tisících a sedmi stech. ¹² I prospíval Jozafat, a rostl až na nejvyšší, a vystavěl v Judstvu zámky a města k skladům. ¹³ A práci mnohou vedl při městech Judských, muže pak válečné a slovoutné měl v Jeruzalémě. ¹⁴ A tento jest počet jich po domích otců jejich: Z Judy knížata nad tisíci: Adna kníže, a s ním udatných rytířů třikrát sto tisíc. ¹⁵ A po něm Jochanan kníže, a s ním dvě stě a osmdesát tisíc. ¹⁶ Po něm Amaziáš syn Zichrův, kterýž se dobrovolně byl oddal Hospodinu, a při něm dvakrát sto tisíc mužů udatných. ¹⁷ Z Beniamina pak muž udatný Eliada, a s ním lidu zbrojného s lučšti a pavézami dvakrát sto tisíc. ¹⁸ A po něm Jozabad, a s ním sto a osmdesát tisíc způsobných k boji. ¹⁹ Ti sloužili králi, kromě těch, kteréž byl osadil král po městech hrazených po všem Judstvu.

18

¹ I měl Jozafat bohatství a slávu velmi velikou, a spříznil se s Achabem. ² Přijel pak po letech k Achabovi do Samaří, a nabil Achab ovcí a volů hojně pro něj a pro lid, kterýž byl s ním, a namlouval ho, aby táhl do Rámot Galád. ³ Nebo řekl Achab král Izraelský Jozafatovi králi Judskému: Potáhneš-li se mnou do Rámot Galád? Odpověděl jemu: Jakž jsem já, tak jsi ty, jako lid tvůj, tak lid můj, a s tebouť budu v tom boji. ⁴ Řekl také Jozafat králi Izraelskému: Vzeptej se medle dnes na slovo Hospodinovo. ⁵ I shromáždil král Izraelský proroků svých čtyři sta mužů, a řekl jim: Máme-li jeti do

Rámot Galád na vojnu, čili tak nechati? I řekli: Táhni, nebo dá je Bůh v ruku královu.

⁶ Tedy řekl Jozafat: Což již není zde proroka Hospodinova žádného, abychom se ho zeptali?

⁷ Odpověděl král Izraelský Jozafatovi: Ještěť jest muž jeden, skrze něhož bys se mohl poraditi s Hospodinem, ale já ho nenávidím, proto že mi nikdy nic dobrého neprorokuje, ale vždycky zlé. Ten jest Micheáš syn Jemlův. Ale Jozafat řekl: Nechtě tak nemluví král.

⁸ Protož povolav král Izraelský komorníka jednoho, řekl: Přiveď sem rychle Micheáše syna Jemlova.

⁹ (Mezi tím král Izraelský a Jozafat král Judský seděli jeden každý na stoličce své, odění jsouce rouchem. Seděli pak v placu u vrat brány Samařské, a všickni proroci prorokovali před nimi.

¹⁰ Kdežto Sedechiáš syn Kenanův udělal sobě byl i rohy železné, a řekl: Takto praví Hospodin: Těmito trkati budeš Syrské, dokudž jich nepohubíš.

¹¹ Tak podobně všickni proroci prorokovali, řkouce: Jeď do Rámot Galád, a šťastněť se povede; nebo dá je Hospodin v ruku královu.)

¹² V tom posel ten, kterýž šel, aby zavolal Micheáše, mluvil jemu, řka: Aj, řeči proroků těch jednostejné jsou a dobré před králem. Medle, buď řeč tvá, jako řeč kterého z nich, a mluv dobré věci.

¹³ Jemuž řekl Micheáš: Živť jest Hospodin, že cožkoli vyřkne Bůh můj, to mluviti budu.

¹⁴ A když přišel k králi, řekl jemu král: Micheáši, máme-li jeti proti Rámot Galád na vojnu, čili tak nechati? Kterýž řekl: Táhněte a šťastněť se vám povede, i budou dáni v ruku vaši.

¹⁵ Ještě

řekl jemu král: I kolikrátž tě mám přísahou zavazovati, abys mi nemluvil než pravdu ve jménu Hospodinovu? ¹⁶ Protož řekl: Viděl jsem všecken lid Izraelský rozptýlený po horách jako ovce, kteréž nemají pastýře; nebo řekl Hospodin: Nemají pána tito, navrát se jeden každý do domu svého v pokoji. ¹⁷ I řekl král Izraelský Jozafatovi: Zdaližt jsem neřekl, že mi nebude prorokovati nic dobrého, ale zlé? ¹⁸ Řekl dále: Protož slyšte slovo Hospodinovo: Viděl jsem Hospodina sedícího na trůnu svém, a všecko vojsko nebeské stojící po pravici jeho i po levici jeho. ¹⁹ I řekl Hospodin: Kdo oklamá Achaba krále Izraelského, aby vytáhl a padl u Rámot Galád? A když pravil ten toto, a jiný pravil jiné, ²⁰ Tožt vyšel duch, a postaviv se před Hospodinem, řekl: Já ho oklamám. Hospodin pak řekl jemu: Jakým způsobem? ²¹ Odpověděl: Vyjdu a budu duchem lživým v ústech všech proroků jeho. Kterýžto řekl: Oklamáš a dovedeš toho; jdiž a učiň tak. ²² Protož aj, jižtě dal Hospodin ducha lživého v ústa proroků tvých těchto, ješto však Hospodin mluvil zlé proti tobě. ²³ Tedy přistoupiv Sedechiáš syn Kenanův, dal políček Micheášovi a řekl: Kterouž jest cestou odšel duch Hospodinův ode mne, aby mluvil tobě? ²⁴ Odpověděl Micheáš: Aj, uzříš v ten den, když vejdeš do nejtajnějšího pokoje, abys se skryl. ²⁵ I řekl král Izraelský: Jměte Micheáše, a dovedte ho k Amonovi hejtmanu města, a k Joasovi synu královu. ²⁶ A díte: Takto praví král: Dejte tohoto do žaláře a dávejte mu jísti maličko

chleba a maličko vody, dokudž se nenavrátím v pokoji. ²⁷ Ale Micháš řekl: Jestliže se ty navrátíš v pokoji, tedyť nemluvil Hospodin skrze mne. Přesto řekl: Slyštež to všickni lidé. ²⁸ A tak táhl král Izraelský a Jozafat král Judský proti Rámot Galád. ²⁹ I řekl král Izraelský Jozafatovi: Změním já se, když půjdu k bitvě, ale ty oblec se v roucho své. I změnil se král Izraelský, a jeli k bitvě. ³⁰ Král pak Syrský přikázal byl hejtmanům nad vozy svými, řka: Nebojujte proti malému ani proti velikému, než proti samému králi Izraelskému. ³¹ I stalo se, když hejtmané nad vozy uzřeli Jozafata, řekli: Král Izraelský jest. Takž se obrátili proti němu, aby bojovali. Tedy zkřikl Jozafat, a Hospodin spomohl jemu, a odvrátil je Bůh od něho. ³² Nebo uzřevše hejtmané nad vozy, že on není král Izraelský, obrátili se od něho. ³³ Muž pak střelil z lučiště náhodou, a postřelil krále Izraelského, kdež se pancíř spojuje. Pročež řekl vozkovi: Obrat se, a vyvez mne z vojska; nebo jsem nemocen. ³⁴ I rozmohla se bitva v ten den. Král pak Izraelský stál na voze proti Syrským až do večera, i umřel v západ slunce.

19

¹ Když se pak navracoval Jozafat král Judský do domu svého v pokoji do Jeruzaléma, ² Vyšel jemu vstříc Jéhu syn Chananův, prorok, a řekl králi Jozafatovi: Zdaliž jsi bezbožnému měl pomáhati, a ty, jenž nenávidí Hospodina, milovati? Z té příčiny proti tobě jest hněv Hospodinův. ³ Ale

však našly se věci dobré při tobě, že jsi vysekal háje z země, a nastrojil srdce své, abys hledal Boha. ⁴ I bydlil Jozafat v Jeruzalémě, a zase projel lid od Bersabé až k hoře Efraim, a navrátil je k Hospodinu Bohu otců jejich. ⁵ A ustanovil soudce v zemi po všech městech Judských hrazených, v jednom každém městě. ⁶ Tedy řekl soudcům: Vizte, jak co činíte; nebo nevedete soudu za člověka, ale za Hospodina, kterýž vám přítomen jest při vykonávání soudu. ⁷ A protož budiž bázeň Hospodinova při vás. Ostríhejte toho a číňte tak, neboť není u Hospodina Boha našeho nepravosti, tak aby šetřiti měl osob, aneb přijímati dary. ⁸ Tak i v Jeruzalémě ustanovil Jozafat některé z Levitů a z kněží, a z knížat otcovských, čeledí Izraelských, k soudu Hospodinovu a k rozepřem těch, kteříž by se obraceli o to do Jeruzaléma. ⁹ A přikázal jim, řka: Takž dělejte v bázni Hospodinově, u víře a v srdci upřímém. ¹⁰ A při všelike rozepři, kteráž by přišla před vás od bratří vašich, kteříž bydlí v městech svých, buď mezi krví a krví, mezi zákonem a přikázáním, ustanoveními a soudy, napomenete jich, aby nehřešili proti Hospodinu, tak aby nepřišla prchlivost na vás, ani na bratří vaše. Tak číňte, a neuběhnete v hřích. ¹¹ A aj, Amariáš, kněz nejvyšší, mezi vámi bude ve všech věcech Hospodinových, a Zebadiáš syn Izmaelův, vývoda domu Judova, ve všelike věci královské. Máte také Levíty správce mezi sebou; posilňtež se a zmužile sobě počínejte, a budeť Hospodin s tím, kdož bude dobrý.

20

¹ I stalo se potom, že přitáhli synové Moáb a synové Ammon, a s nimi někteří od Ammonitských, proti Jozafatovi na vojnu. ² A přišedše, oznámili Jozafatovi, řkouce: Přitáhlo proti tobě množství veliké z zámoří, z země Syrské, a aj, jsou v Hasesontamar, jenž jest Engadi. ³ I ulekl se, a obrátil Jozafat tvář svou k hledání Hospodina, a vyhlásil púst všemu lidu Judskému. ⁴ A tak shromáždil se lid Judský, aby hledali Hospodina. Také i ze všech měst Judských sešli se hledati Hospodina. ⁵ Tedy stál Jozafat v shromáždění Judském a Jeruzalémském, v domě Hospodinově před síní novou, ⁶ A řekl: Hospodine, Bože otců našich, zdaliž ty sám nejsi Bohem na nebi? Zdaliž ty nepanuješ nade všemi královstvími národů? Zdaliž v ruce tvé není síly a moci, tak že není, kdo by se mohl postavit proti tobě? ⁷ Zdaliž jsi ty, Bože náš, nevyhnal obyvatelů země této před tváří lidu svého Izraelského, a dal jsi ji semeni Abrahama, milovníka svého na věky? ⁸ Kterížto bydlili v ní, a vzdělali tobě v ní svatyni, jménu tvému, řkouce: ⁹ Jestliže by na nás přišly zlé věci, meč pomsty, buď morová rána, buď hlad, postavíme se před tímto domem a před tebou, (poněvadž jméno tvé jest v domě tomto), a budeme volati k tobě v úzkostech svých, i vyslyšíš a vysvobodíš. ¹⁰ A nyní, aj, synové Ammon a Moáb, a hora Seir, skrze něž jsi nedopustil jíti Izraelovi, když se brali z země Egyptské, ale uhnuli se od nich, a nepohubili jich, ¹¹ Aj hle, oni odplacují se nám, přitáhše, aby

nás vyhnali z dědictví tvého, kteréž jsi právem dědičným dal nám. ¹² Bože náš, zdali jich souditi nebudeš? V násť zajisté není žádné síly proti množství tomuto velikému, kteréž táhne proti nám, aniž my víme, co bychom činiti měli, toliko na tě patří oči naše. ¹³ Všecken také lid Judský stáli před Hospodinem, též i dítky jich, ženy i synové jejich. ¹⁴ Jachaziel pak syn Zachariáše syna Benaiášova, syna Jehielova, syna Mataniášova, Levíta z synů Azafových, nadšen jsa duchem Hospodinovým, u prostřed toho shromáždění, ¹⁵ Řekl: Pozorujte všecken Judo a obyvatelé Jeruzalémští, i ty králi Jozafate. Takto vám praví Hospodin: Nebojte se vy, ani se lekejte množství tohoto velikého; nebo ne váš bude boj, ale Boží. ¹⁶ Zítří vytáhněte proti nim, aj, oni potáhnou po stráni Ziz, a naleznete je při konci údolí naproti poušti Jeruel. ¹⁷ Nebudete vy bojovati tuto. Postavte se, stůjte a vizte vysvobození Hospodinovo při sobě, ó Judo a Jeruzaléme. Nebojte se, aniž se strachujte; zítří vyjděte proti nim, a Hospodin bude s vámi. ¹⁸ I sklonil se Jozafat tváří k zemi, a všecken lid Judský i obyvatelé Jeruzalémští padli před Hospodinem, klanějíce se Hospodinu. ¹⁹ Vstali pak Levítové z synů Kahat a z synů Chóre, aby chválili Hospodina Boha Izraelského hlasem velikým a vysokým. ²⁰ Potom vstavše ráno, vytáhli na poušť Tekoe. A když vycházeli, stál Jozafat a řekl: Slyšte mne, Judo a obyvatelé Jeruzalémští. Věřte v Hospodina Boha svého, a stane se vám věrně; věřte prorokům jeho, a šťastně se vám

povede. ²¹ A tak poradiv se s lidem, postavil zpěváky Hospodinu, aby chválili okrasu svatosti, a když by vycházeli sšikovaní k boji, aby oni napřed šli a říkali: Oslavujte Hospodina, nebo na věky milosrdenství jeho. ²² Tu chvíli pak, když oni začali zpěv a chválení, obrátil Hospodin ty, kteříž byli v zálohách, na syny Ammon, Moáb a obyvatele hory Seir, ješto však byli přitáhli proti Judovi, a tak sami se bili. ²³ Nebo povstali synové Ammon a Moábští proti obyvatelům hory Seir, aby zmordovali a shladili je. A když dokonali boj proti obyvatelům hory Seir, pomáhali sobě a hubili jedni druhé. ²⁴ Mezi tím lid Judský přitáhl k stráži, kteráž jest na poušti, a uzřeli to množství, a aj, mrtví leží na zemi, aniž kdo ušel. ²⁵ Pročež přistoupil Jozafat s lidem svým, aby rozebrali loupeže jejich, a našli u nich hojnost zboží i klénotů na tělích zbitých. I rozbitovali toho mezi sebou, tak že unesti nemohli; za tři dni dělili ty loupeže, proto že jich mnoho bylo. ²⁶ V den pak čtvrtý shromáždili se do údolí Beracha, a že tu dobrořečili Hospodinu, protož nazvali jméno místa toho údolí Beracha až do dnešního dne. ²⁷ Zatím obrátili se všickni muži Judští a Jeruzalémští, a Jozafat před nimi, aby se navrátili do Jeruzaléma s veselím; nebo byl obveselil je Hospodin nad nepřátely jejich. ²⁸ I vešli do Jeruzaléma s loutnami a harfami a s trubami do domu Hospodinova. ²⁹ Tedy připadl strach Boží na všechna království zemská, když uslyšeli, že Hospodin bojoval proti nepřátelům lidu Izraelského. ³⁰ A tak v pokoji

bylo království Jozafatovo; nebo odpočinutí dal jemu Bůh jeho odevšad. ³¹ Kraloval pak Jozafat nad Judou. Ve třiceti pěti letech byl, když kralovati začal, a pětmečítma let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Azuba, dcera Silchi. ³² A chodil po cestě Azy otce svého, aniž se uchýlil od ní, čině to, což pravého jest před očima Hospodinovýmá. ³³ A však výsosti nebyly zkaženy, nebo ještě lid byl nenastrojil srdce svého k Bohu otců svých. ³⁴ O jiných pak věcech Jozafatových, prvních i posledních, sepsáno jest v knihách Jého syna Chanani, kterémuž bylo poručeno, aby to vložil do knihy o králích Izraelských. ³⁵ Potom stovaryšil se Jozafat král Judský s Ochoziášem králem Izraelským, kterýž sobě bezbožně počínal. ³⁶ Stovaryšil se pak s ním proto, aby nadělal lodí, kteréž by přecházely přes moře. I nadělali lodí v Aziongaber. ³⁷ Protož prorokoval Eliezer syn Dodavahův z Maresa proti Jozafatovi, řka: Jakž jsi se stovaryšil s Ochoziášem, roztrhl Hospodin skutky tvé. I strokotány jsou lodí, a tak nemohly se doplaviti přes moře.

21

¹ Potom usnul Jozafat s otcí svými, a pochován jest s nimi v městě Davidově. I kraloval Jehoram syn jeho místo něho. ² Měl pak bratří, syny Jozafatovy, Azariáše, Jechiele, Zachariáše, Azariáše, Michaele a Sefatiáše. Všickni ti byli synové Jozafata krále Izraelského. ³ Kterýmž byl dal otec jejich darů mnoho, stříbra a zlata,

a věcí drahých, s městy hrazenými v Judstvu, království pak dal Jehoramovi, proto že on byl prvorozený. ⁴ I uvázal se Jehoram v království otce svého, a zmocniv se, zmrdoval všechny bratří své mečem, ano i některé z knížat Izraelských. ⁵ Ve dvou a třicíti letech byl Jehoram, když počal kralovati, a osm let kraloval v Jeruzalémě. ⁶ A chodil po cestě králů Izraelských, tak jako činil dům Achabův; nebo dceru Achabovu měl za manželku, a činil zlé věci před očima Hospodinovými. ⁷ Hospodin však nechtěl zahladiti domu Davidova, pro smlouvu, kterouž byl učinil s Davidem, a poněvadž byl řekl, že dá jemu svíci i synům jeho po všechny dny. ⁸ Ve dnech jeho odstoupili Idumejští, aby nebyli poddáni Judovi, a ustanovili nad sebou krále. ⁹ Pročež přitáhl Jehoram s knížaty svými, i se všemi vozy svými, a vstav v noci porazil Idumejské, kteříž jej byli obklíčili, i hejtmany vozů jeho. ¹⁰ Však předce vytáhli se Idumejští z manství Judova až do tohoto dne. Téhož času zprotivilo se i Lebno, aby nebylo pod jeho mocí, proto že opustil Hospodina Boha otců svých. ¹¹ Přesto nadělal výsostí po horách Judských, a uvedl v smilství obyvatele Jeruzalémské, nýbrž dostrčil, jako i Judské. ¹² I přišlo k němu psání od Eliáše proroka, řkoucího: Toto praví Hospodin Bůh Davida otce tvého: Proto že jsi nechodil po cestách Jozafata otce svého, a po cestách Azy krále Judského, ¹³ Ale chodil jsi po cestě králů Izraelských, a uvedl jsi v smilství Judu i obyvatele Jeruzalémské, tak jako jest v smilství

vedl dům Achabův Izraele, nadto i bratří své, rodinu otce svého, lepší než jsi sám, zmrdoval jsi: ¹⁴ Aj, Hospodin uvede ránu velikou na lid tvůj a na syny tvé, na ženy tvé a na všechno jmění tvé, ¹⁵ Ty pak nemocen budeš těžce nemocí střev svých, až z tebe vyjdou střeva tvá pro nemoc rozmáhající se den ode dne. ¹⁶ A tak vzbudil Hospodin proti Jehoramovi ducha Filistinských a Arabských, kteříž jsou při končinách Chussimských. ¹⁷ Kteříž vytáhše proti zemi Judské, vtrhli do ní, a rozchvátali všechno jmění, kteréž se našlo v domě královském, ano i syny jeho a ženy jeho, tak že mu nezůstalo žádného syna kromě Joachaza, nejmladšího z synů jeho. ¹⁸ Potom pak po všem ranil jej Hospodin na střevách jeho nemocí nezhojitelnou. ¹⁹ A když se to den po dni rozmáhalo, a již čas vycházel přeběhnutí dvou let, vyšla střeva jeho pro nemoc jeho, i umřel na hrozně bolesti. A nepálil mu lid jeho vonných věcí, jako pálívali otcům jeho. ²⁰ Ve třiceti a ve dvou letech byl, když kralovati počal, a osm let kraloval v Jeruzalémě, a sešel tak, že po něm netoužili. A však jej pochovali v městě Davidově, ale ne v hrobích královských.

22

¹ Tedy ustanovili krále obyvatelé Jeruzalémští Ochoziáše, syna jeho nejmladšího, místo něho; nebo všechny starší byl pobil houf lotříků, kteříž přitáhli s Arabskými do ležení. A tak kraloval Ochoziáš syn Jehorama krále Judského. ² Ve

čtyřicítí a dvou letech byl Ochoziáš, když královati počal, a jediný rok královal v Jeruzalémě. Jméno pak matky jeho Atalia dcera Amri. ³ I on také chodil po cestách domu Achabova, nebo matka jeho nabádala jej k nepobožnosti. ⁴ Protož činil zlé věci před očima Hospodinovýmá, jako dům Achabův; ty on měl za jisté rádce po smrti otce svého, k zahynutí svému. ⁵ Nebo radou jejich se spravoval, a táhl s Joramem synem Achabovým, králem Izraelským, na vojnu proti Hazaelovi králi Syrskému do Rámot Galád, kdežto ranili Syrští Jorama. ⁶ Kterýž navrátil se, aby se hojil v Jezreel; nebo měl rány, kteréž mu učinili v Ráma, když bojoval s Hazaelem králem Syrským. V tom Azariáš syn Jehorama krále Judského sstoupil, aby navštívil Jorama syna Achabova v Jezreel, kterýž tam nemocen byl. ⁷ Bylo pak to ku pádu od Boha Ochoziášovi, že přišel k Joramovi. Nebo jakž přišel, vyjel s Joramem proti Jéhu synu Namsi, kteréhož byl pomazal Hospodin, aby vyplénil dům Achabův. ⁸ Tedy stalo se, když mstil Jéhu nad domem Achabovým, že našel knížata Judská, a syny bratří Ochoziášových, kteříž sloužili Ochoziášovi, i zmordoval je. ⁹ Potom hledající i Ochoziáše, jali jej, an se pokrýval v Samaří, a přivedše ho k Jéhu, zabili jej a pochovali; nebo řekli: Synt jest Jozafatův, kterýž hledal Hospodina celým srdcem svým. A tak nebylo žádného více z domu Ochoziášova, kterýž by měl moc k obdržení království. ¹⁰ Pročež Atalia matka Ochoziášova viduci, že umřel syn její, vs-

tavši, pomordovala všechno sítě královské domu Judského. ¹¹ Ale Jozabat dcera krále vzala Joasa syna Ochoziášova, a tajně ho uchvátivši z prostředku synů královských, kteříž mordováni byli, schovala jej s chůvou jeho v pokoji, kdež lůže byla. I skryla ho Jozabat dcera krále Jorama, manželka Joiady kněze, (nebo ona byla sestra Ochoziášova), před Atalií, aby ho nezamordovala. ¹² I byl s nimi v domě Božím, skryt jsa za šest let, v nichž Atalia kralovala v té zemi.

23

¹ Léta pak sedmého posilnil se Joiada, a pojal s sebou v smlouvu setníky, Azariáše syna Jerochamova, a Izmaele syna Jochananova, a Azariáše syna Obédova, a Maaseiáše syna Adaiášova, a Elizafata syna Zichri, ² Kteříž obcházejíce zemi Judskou, shromáždili Levíty ze všech měst Judských, a přední z otcovských čeledí Izraelských, a přišli do Jeruzaléma. ³ I učinilo všechno to shromáždění smlouvu v domě Božím s králem. Byl pak jim řekl Joiada: Aj, syn králův kralovati bude, jakož mluvil Hospodin o synech Davidových. ⁴ Tatoť jest věc, kterouž učiníte: Třetí díl vás, kteříž přicházíte v sobotu z kněží a z Levítů, budou vrátnými. ⁵ Třetí pak díl bude při domě královu, a třetí díl u brány přední, ale všechnen lid bude v síních domu Hospodinova. ⁶ Aniž kdo vcházej do domu Hospodinova kromě kněží a těch Levítů, kteříž konají služby. Ti ať vcházejí, nebo svatí jsou, všechnen pak lid ať drží stráž Hospodinovu. ⁷ I

obstoupí Levítové krále vůkol, jeden každý maje braň svou v rukou svých, a kdož by koli všel do domu, ať umře. A budte při králi, když bude vcházeti, i když bude vycházeti. ⁸ Tedy učinili Levítové a všecken Juda všecko, cožkoli přikázal Joiada kněz, a vzali jeden každý muže své, kteříž přicházeli v sobotu, a kteříž odcházeli v sobotu; nebo byl nepropustil Joiada kněz žádné střídý. ⁹ I dal Joiada kněz setníkům kopí a pavézy i štíty, kteříž byli krále Davida, jenž byli v domě Božím. ¹⁰ A postavil všecken lid, (a jeden každý měl braň v ruce své), od pravé strany domu až do levé strany domu, proti oltáři a proti domu, při králi všudy vůkol. ¹¹ A tak vyvedli syna králova, a vstavili na něj korunu královskou a ozdobu. I ustanovili jej králem, a pomazali ho Joiada a synové jeho, a říkali: Živ buď král! ¹² V tom uslyševši Atalia hřmot sbíhajícího se lidu, a chválícího krále, vešla k lidu do domu Hospodinova. ¹³ A když pohleděla, a aj, král stál na místě vyšším, kudyž se vchází, a knížata i trubači podlé krále, a všecken lid země veselící se, a zvučící na trouby, a zpěváci s nástroji hudebnými, a ti, kteříž předčili v zpívání. Tedy roztrhla Atalia roucho své, a řekla: Spiknutí, spiknutí! ¹⁴ Ale Joiada kněz rozkázal vyjít setníkům, hejtmanům vojska, řka jim: Vyvedte ji prostředkem řadů, a kdož by za ní šel, ať jest zabit mečem. Nebo byl řekl kněz: Nezabíjejte jí v domě Hospodinově. ¹⁵ A když se jí rozstoupili s obou stran, šla, kudy se chodí k bráně koňské k domu královskému, a

tu ji zabili. ¹⁶ Tedy Joiada učinil smlouvu mezi Hospodinem a mezi vším lidem, i mezi králem, aby byli lid Hospodinův. ¹⁷ Potom šel všecken lid do domu Bálova a zbořili jej i oltáře jeho, a obrazy stroskotali. Matana pak kněze Bálova zabili před oltáři. ¹⁸ I uvedl zase Joiada úředníky domu Hospodinova pod moc kněží a Levitů, kteréž byl rozdělil David v domě Hospodinově, aby obětovali zápalý Hospodinu, (jakož psáno jest v zákoně Mojžíšově), s veselím a zpíváním podle nařízení Davidova. ¹⁹ Postavil také vrátné u vrat domu Hospodinova, aby tam nevcházeli poškvrnění jakoužkoli věci. ²⁰ A pojav setníky a znamenitější, a ty, kteříž správu drželi nad lidem, i všecken lid země, provázeli krále z domu Hospodinova. I šli branou hořejší do domu královského, a posadili krále na stolicí královské. ²¹ I veselil se všecken lid země, a město se upokojilo, jakž Atalii zabili mečem.

24

¹ V sedmi letech byl Joas, když počal kralovati, a čtyřiceti let kraloval v Jeruzalémě. Jméno pak matky jeho Sebia z Bersabé. ² A činil Joas to, což pravého bylo před očima Hospodinovými po všechny dny kněze Joiady. ³ Mezi tím vzal mu Joiada dvě ženě, i plodil syny i dcery. ⁴ Potom pak uložil v srdci Joas, aby opravil dům Hospodinův. ⁵ I shromáždil kněží a Levity, a řekl jim: Vyjděte do měst Judských, a vybírejte ode všeho Izraele peníze, na opravu domu Boha vašeho na každý rok,

vy pak pospěšte s tou věcí. Ale nepospíchali Levítové. ⁶ Protož povolav král Joiady, předního kněze, řekl jemu: Proč nepřídržíš Levitů, aby snesli z Judstva a z Jeruzaléma sbírku Mojžíše služebníka Hospodinova a shromáždění všeho Izraele k stánku svědectví? ⁷ Nebo Atalia bezbožná a synové její vlámali se do domu Božího, a všechny věci posvěcené domu Hospodinova obrátili na modly. ⁸ A tak poručil král, aby udělali jednu truhlu, a postavili ji u brány domu Hospodinova vně. ⁹ I dali provolati v Judstvu a v Jeruzalémě, aby snesli Hospodinu sbírku Mojžíše služebníka Božího, uloženou na Izraele na poušti. ¹⁰ Tedy veselila se všecka knížata i všecken lid, a přinášejíce, metali do truhly, až se zpořádali. ¹¹ Bývalo pak to, že když přinášeli truhlu k úředníkům královským skrze ruce Levitů, (nebo když viděli, že mnoho jest peněz, tedy přicházel kanclíř královský a úředník nejvyššího kněze), aby vyprázdnil truhlu, potom ji zase donášeli a postavovali na místo její. A tak činívali den po dni, a sebrali peněz velmi mnoho. ¹² Kterěz vydával král a Joiada správcům nad dílem domu Hospodinova, a oni najímali kameníky a řemeslníky k opravování domu Hospodinova, ano i kováře a koteláře k utvrzení domu Hospodinova. ¹³ Takž dělali dělníci, a spraveno jest dílo to skrze ruce jejich, tak že přivedli zase dům Boží k způsobu jeho, a upevnili jej. ¹⁴ A když dokonali, přinesli před krále a Joiadu ostatek peněz. I dal nadělati z nich nádob do domu Hospodinova,

nádob k službě a obětování, a kadidlnic, i jiných nádob zlatých a stříbrných. A tak obětovali oběti zápalné v domě Hospodinově ustavičně, po všecky dny Joiadovy. ¹⁵ Potom sstaral se Joiada, pln jsa dnů, a umřel. Ve stu a ve třidcítí letech byl, když umřel. ¹⁶ I pochovali ho v městě Davidově s králi, proto že činil, což dobrého jest Izraelovi, Bohu i domu jeho. ¹⁷ Po smrti pak Joiadově přišla knížata Judská, a padše, klaněli se králi. Tedy uposlechl jich král. ¹⁸ Pročež opustivše dům Hospodina Boha otců svých, sloužili hájům a modlám. I rozhněval se Bůh na lid Judský a na Jeruzalém pro ten hřích jejich. ¹⁹ I posílal k nim proroky, aby je zase obrátili k Hospodinu. Kteřížto svědčili jim, oni však neuposlechli. ²⁰ Nýbrž, když Duch Boží vzbudil Zachariáše syna Joiady kněze, (kterýž vystoupiv před lid, mluvil jim: Takto praví Bůh: Proč přestupujete přikázání Hospodina? Nepovedeť se vám šťastně. Proto že jste opustili Hospodina, i on také opustí vás); ²¹ Oni spikše se proti němu, ukamenovali jej z rozkazu králova v síni domu Hospodina. ²² (Aniž se rozpomenul Joas král na milosrdenství, kteréž byl učinil jemu Joiada otec jeho, ale zamordoval syna jeho.) Kterýž když umíral, řekl: Nechtě popatří Hospodin, a vyhledá to. ²³ I stalo se po roce, vytáhlo proti němu vojsko Syrské a přitáhlo proti Judovi a Jeruzalému, a vyhladili z lidu všecka knížata jejich, a všecky loupeže jich poslali králi Damašskému. ²⁴ Nebo ač v malém počtu lidu bylo přitáhlo vojsko Syrské, však

Hospodin dal v ruku jejich vojsko velmi veliké, proto že opustili Hospodina Boha otců svých. Ano i samého Joasa trápili. ²⁵ A jakž ti odešli od něho, (opustivše jej v těžkých nemocech), spikli se proti němu služebníci jeho pro krev synů Joiady kněze, a zamordovali jej na loži jeho. I umřel. Tedy pochovali jej v městě Davidově, ale nepochovali ho v hrobích královských. ²⁶ A tito jsou, kteříž se spikli proti němu: Zabad syn Simaty Ammonitského, a Jozabad syn Simrity Moábského. ²⁷ O synech pak jeho, a o veliké dani od něho uložené, i o stavení domu Božího, to vše sepsáno jest v knize královské. Kraloval pak Amaziáš syn jeho místo něho.

25

¹ V pětmečítma letech kralovati počal Amaziáš, a kraloval dvadcti devět let v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Joadan z Jeruzaléma. ² A činil to, což pravého bylo před očima Hospodinovýmá, ale však ne srdcem upřímým. ³ I stalo se, když bylo upevněno království jeho, že zmordoval služebníky své, kteříž zabili krále otce jeho. ⁴ A však synů jejich nekázal mordovati, ale učinil tak, jakž psáno jest v zákoně, v knize Mojžíšově, kdež přikázal Hospodin, řka: Nebudou na hrdle trestání otcové za syny, aniž synové trestání budou na hrdle za otce, ale jeden každý za svůj hřích umře. ⁵ Zatím shromáždil Amaziáš lid Judský, a ustanovil po domích otcovských čeledí jejich hejtmany a setníky, po všem Judstvu a pokolení Beniaminovu, a sečtl je od dvadcítiletých a výše,

a našel jich třikrát sto tisíc vybraných mužů bojovných, kopidlníků a pavézníků. ⁶ Najal také ze mzdy z Izraele sto tisíc mužů udatných ze sta hřiven stříbra. ⁷ Muž pak Boží přišel k němu, řka: Ó králi, nechť netáhne s tebou vojsko Izraelské; nebo Hospodin není s Izraelem, a všechněmi syny Efraimovými. ⁸ Ale táhni ty. Učniž tak, a posilň se k boji; jinak porazí tě Bůh před nepřátely, neboť může Bůh i pomoci i poraziti. ⁹ Tedy řekl Amaziáš muži Božímu: Jakž pak udělám s stem hřiven stříbra, kteréž jsem dal vojsku Izraelskému? Odpověděl muž Boží: Máť Hospodin mnohem více nad to, což by dal tobě. ¹⁰ A tak oddělil Amaziáš vojsko to, kteréž bylo přitáhlo k němu z Efraim, aby odešli na místo své. Pročež rozhněvali se náramně na Judské a navrátili se k místu svému s velikým hněvem. ¹¹ Mezi tím Amaziáš posiliv se, vedl lid svůj, a táhl do údolí solnatého, a porazil synů Seir deset tisíců. ¹² Deset také tisíců živých jali synové Judští, a vedli na vrch skály, a sházeli je s vrchu té skály, tak že se všickni zrozráželi. ¹³ Vojsko pak to, kteréž zase odeslal Amaziáš, aby netáhlo s ním na vojnu, vtrhlo do měst Judských od Samaří až do Betoron, a pobivše z nich tři tisíce, nabrali loupeží mnoho. ¹⁴ I stalo se, když se vracel Amaziáš od porážky Idumejských, že přivezl s sebou bohy synů Seir, a vyzdvihl je sobě za bohy, a skláněl se před nimi, a kadil jim. ¹⁵ A protož rozhněval se náramně Hospodin na Amaziáše, a poslal k němu proroka, kterýž jemu řekl: Proč hledáš

bohů lidu toho, kteříž nevytrhli lidu svého z ruky tvé? ¹⁶ Stalo se pak, když on k němu mluvil, řekl mu král: Co tě postavili, abys byl rádcím královským? Přestaniž, nechceš-li bit býti. A tak přestal prorok, však řekl: Seznávám, že tě usoudil Bůh zahladiti, poněvadž učiniv to, neuposlechl jsi rady mé. ¹⁷ Tedy poradiv se Amaziáš král Judský, poslal k Joasovi synu Joachaza syna Jéhu, králi Izraelskému, řka: Nuže, pohledme sobě v oči. ¹⁸ I poslal Joas král Izraelský k Amaziášovi králi Judskému, a řekl: Bodlák, kterýž byl na Libánu, poslal k cedru Libánskému, řka: Dej dceru svou synu mému za manželku. V tom šlo tudy zvíře polní, kteréž bylo na Libánu, a pošlapalo ten bodlák. ¹⁹ Myslil jsi: Aj, porazil jsem Idumejské, protož pozdvihlo tě srdce tvé, tak že se tím honosíš. Medle, zůstaň v domě svém. Proč se máš zapletati v takové zlé, až bys padl i ty i Juda s tebou? ²⁰ Ale neuposlechl Amaziáš; nebo od Boha to bylo, aby je vydal v ruku oněchno, proto že hledali bohů Idumejských. ²¹ Takž vytáhl Joas král Izraelský, a pohleděli sobě v oči s Amaziášem králem Judským v Betsemes, kteréž jest Judovo. ²² I poražen jest Juda před Izraelem, a utíkali jeden každý do příbytků svých. ²³ Amaziáše pak krále Judského, syna Joasova, jenž byl syn Joachazův, jal Joas král Izraelský u Betsemes, a přivedl jej do Jeruzaléma, a zbořil zdi Jeruzalémské odbrány Efraim až k bráně úhlu na čtyři sta loktů. ²⁴ A pobrav všecko zlato a stříbro i všecko nádobí, kteréž se našlo v domě Božím

u Obededoma, a v pokladích domu královského, také i ty, kteříž byli v zástavě, navrátil se do Samaří. ²⁵ Byl pak živ Amaziáš syn Joasův, král Judský, po smrti Joasa syna Joachaza, krále Izraelského, patnácte let. ²⁶ Ale o jiných činech Amaziášových, prvních i posledních, vypsáno jest v knize o králích Judských a Izraelských. ²⁷ Od toho zajisté času, jakž se spustil Amaziáš Hospodina, spikli se jedovatě proti němu v Jeruzalémě. A když utekl do Lachis, poslali za ním do Lachis, a zabili jej tam. ²⁸ A přinesše ho na koních, pochovali jej s otci jeho v městě Judově.

26

¹ Tedy všecken lid Judský vzali Uziáše, kterýž byl v šestnácti letech, a ustanovili jej za krále na místě otce jeho Amaziáše. ² Onť jest vzdělal Elot, a dobyl ho zase Judovi, když již umřel král s otci svými. ³ V šestnácti letech byl Uziáš, když kralovati počal, a kraloval padesáte a dvě létěv Jeruzalémě. Jméno pak matky jeho Jecholia z Jeruzaléma. ⁴ Ten činil to, což pravého bylo před očima Hospodinovýmá, podlé všeho, což byl činil Amaziáš otec jeho. ⁵ A hledal s pilností Boha ve dnech Zachariáše, rozumějícího vidění Božímu, a po ty dny, v nichž hledal Hospodina, šťastný prospěch dal jemu Bůh. ⁶ Nebo vytáh, bojoval proti Filistinským, a probořil zed města Gát, a zed města Jabne, i zed města Azotu, a vystavěl města okolo Azotu, i v zemi Filistinské. ⁷ Bůh zajisté pomáhal jemu proti Filistinským

a proti Arabským, kteříž bydlili v Gurbal, i proti Maonitským. ⁸ I dávali Ammonitští dary Uziášovi, a rozneslo se jméno jeho až do Egypta; nebo zsilil se na nejvyšší. ⁹ A vzdělal Uziáš věže v Jeruzalémě u brány úhlové, a u brány údolí, a u Mikzoa, i upevnil je. ¹⁰ Vystavěl také věže na poušti, a vykopal studnic mnoho, proto že měl stád mnoho, jakož při údolí tak i na rovinách, oráče tolikéž a vinaře po horách i na místech úrodných; nebo laskav byl na roli. ¹¹ Měl také Uziáš vojsko bojovníků, vycházejících k boji po houfích v jistém počtu, jakž vyčtení byli od Jehiele kanclíře, a Maaseiáše úředníka, uvedené pod správu Chananiášovi knížeti královskému. ¹² Všecken počet knížat čeledí otcovských, mužů udatných, dva tisíce a šest set. ¹³ A pod správou jejich lidu válečného třikrát sto tisíc, sedm tisíc a pět set bojovníků udatných, aby pomáhali králi proti nepříteli. ¹⁴ Připravil pak Uziáš všemu tomu vojsku pavězy, kopí, lebky, pancíře, lučiště i kamení prakové. ¹⁵ Nadělal také v Jeruzalémě vtipně vymyšlených nástrojů válečných, aby byli na věžech a na úhlech k střílení střelami a kamením velikým. I rozneslo se jméno jeho daleko, proto že divné pomoci měl, až se i zmocnil. ¹⁶ Ale když se zmocnil, pozdvihlo se srdce jeho k zahynutí jeho, a zhřešil proti Hospodinu Bohu svému; nebo všel do chrámu Hospodinova, aby kadil na oltáři, na němž se kadívalo. ¹⁷ I všel za ním Azariáš kněz, a s ním jiných kněží Hospodinových osmdesáte, mužů udatných. ¹⁸ Kteríž postavili se proti Uziášovi

králi, a mluvili jemu: Ne tobě, Uziáš, náleží kaditi Hospodinu, ale kněžím, synům Aronovým, kteříž posvěceni jsou, aby kadili. Vyjdiž z svatyně, nebo jsi zhřešil, aniž to bude tobě ke cti před Hospodinem Bohem. ¹⁹ Pročež rozhněval se Uziáš, (v ruce pak své měl kadidlnici, aby kadil). A když se spouzel na kněží, ukázalo se malomocenství na čele jeho před kněžími v domě Hospodinově u oltáře, na němž se kadilo. ²⁰ A pohleděv na něj Azariáš, nejvyšší kněz, a všickni kněží, a aj, byl malomocný na čele svém. Protož rychle jej vyvedli ven, nýbrž i sám se nutil vyjít, proto že ho ranil Hospodin. ²¹ A tak byl Uziáš král malomocný až do dne smrti své, a bydlil v domě obzvláštním, jsa malomocný; nebo byl vyobcován z domu Hospodinova. Mezi tím Jotam syn jeho byl nad domem královským, soudě lid země. ²² O jiných pak věcech Uziášových, prvních i posledních, psal Izaiáš prorok, syn Amosův. ²³ I usnul Uziáš s otcí svými, a pochovali jej s otcí jeho na poli hrobů královských; nebo řekli: Malomocný jest. I kraloval Jotam syn jeho místo něho.

27

¹ V pětmecítma letech byl Jotam, když počal kralovati, a šestnáct let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Jerusa dcera Sádochova. ² Kterýž činil to, což pravého bylo před očima Hospodinovými, podlé všeho, což činil Uziáš otec jeho, kromě že nevšel do chrámu Hospodinova, a lid ještě porušený byl. ³ On ustavěl

bránu domu Hospodinova hořejší, a na zdi Ofel mnoho stavěl. ⁴ Nadto vystavěl i města na horách Judských, a v lesích zdělal zámky a věže. ⁵ On také bojoval s králem synů Ammon, a zmocnil se jich. I dali mu synové Ammon toho roku sto centnéřů stříbra, a deset tisíc měr pšenice, a ječmene deset tisíců. Tolikéž dali mu synové Ammon i léta druhého i třetího. ⁶ A tak zsilil se Jotam; nebo nastrojil cesty své před Hospodinem Bohem svým. ⁷ O jiných pak věcech Jotamových, a o všech válkách i cestách jeho, zapsáno jest v knize o králích Izraelských a Judských. ⁸ V pětmecítma letech byl, když kralovati začal, a šestnáct let kraloval v Jeruzalémě. ⁹ I usnul Jotam s otcí svými, a pochovali jej v městě Davidově, a kraloval Achas syn jeho místo něho.

28

¹ Ve dvadcíti letech byl Achas, když počal kralovati, a šestnácte let kraloval v Jeruzalémě, a nečinil toho, což pravého bylo před očima Hospodinovými, jako David otec jeho. ² Ale chodil po cestách králů Izraelských, nýbrž nadělal také slitin modlářských. ³ Přesto i sám kadíval v údolí Benhinnom, a pálil syny své ohněm podlé ohavností pohanů, kteréž vyhnal Hospodin před syny Izraelskými. ⁴ A obětoval i kadíval na výsostech a na pahrbcích, i pod každým stromem zeleným. ⁵ Protož dal jej Hospodin Bůh jeho v ruku krále Syrského. Kteříž porazivše jej, zajali odtud množství veliké, a

přivedli je do Damašku. Nad to i v ruku krále Izraelského dán jest, kterýž porazil jej porážkou velikou. ⁶ Nebo pomordoval Pekach syn Romeliášův v Judstvu sto a dvacet tisíců dne jednoho, vše mužů udatných, proto že opustili Hospodina Boha otců svých. ⁷ Zabil také Zichri, rytíř Efraimský Maaseiáše syna králova, a Azrikama, správce domu jeho, a Elkána, druhého po králi. ⁸ Nadto zajali též synové Izraelští z bratří svých dvakrát sto tisíc žen, synů a dcer, ano i kořistí mnoho nabrali od nich, a vezli loupež do Samaří. ⁹ Byl pak tu prorok Hospodinův, jménem Oded, kterýž vyšel proti vojsku přicházejícímu do Samaří, řekl jim: Hle, rozhněvav se Hospodin Bůh otců vašich na Judské, vydal je v ruku vaši, a vy jste je pomordovali v prchlivosti, kteráž až k nebi dosáhla. ¹⁰ A ještě Judské a Jeruzalémské myslíte sobě podrobiti za pacholky a děvky. Zdaliž i vy, i vy, jste bez hříchů proti Hospodinu Bohu vašemu? ¹¹ A protože nyní poslechněte mne, a dovedte zase zajaté, kteréž jste zajali z bratří svých; nebo jinak hněv prchlivosti Hospodinovy bude proti vám. ¹² Tedy povstali někteří z předních synů Efraimových: Azariáš syn Jochananův, Berechiáš syn Mesillemotův, Ezechiáš syn Sallumův, a Amaza syn Chadlaiův proti těm, kteříž se vracovali z té vojny. ¹³ A řekli jim: Nepřivedete sem těch zajatých; nebo vinu proti Hospodinu myslíte na nás uvesti, přivětšujícíe hříchů našich a provinění našich. Veliký tě zajisté hřích náš a prchlivost hněvu

proti Izraelovi. ¹⁴ Takž nechali vojáci těch zajatých i kořistí svých před knížaty a vším shromážděním. ¹⁵ A přičinivše se muži někteří ze jména znamenání, vzali ty zajaté, a všechny, kteřížkoli z nich nebyli odění, přiodíli je z těch kořistí. A když je zobláčeli a zobouvali, nakrmili i napojili, ano i pomazali, a zprovdili na oslích, každého nemocného z nich, a dovedli ho do Jericha města palmového k bratřím jejich, potom navrátili se do Samaří. ¹⁶ Toho času poslal král Achas k králům Assyrským, aby mu pomoc dali. ¹⁷ Nebo ještě přitáhli i Idumejští, a zbili některé z Judských, a jiné zajali. ¹⁸ Nadto i Filistinští učinili vpád do měst, na rovinách k straně polední Judstva, a vzali Betsemes a Aialon, a Gederot a Socho i vsi jeho, a Tamna i vsi jeho, a Gimzo i vsi jeho, a bydlili v nich. ¹⁹ Tak zajisté ponižoval Hospodin Judy pro Achasa krále Izraelského, proto že odvrátil Judu, aby naprosto převráceně činil proti Hospodinu. ²⁰ A tak přitáhl k němu Tiglatfalazar král Assyrský, a více ho ssužoval, nežli mu pomáhal. ²¹ A ačkoli Achas vzal z domu Hospodinova a domu královského, i od knížat, a dal králi Assyrskému, však nedal jemu pomoci. ²² V který pak koli čas byl ssužován, tím větší převrácenost páchal proti Hospodinu. Takový byl král Achas. ²³ Nebo obětoval bohům Damašským, kteříž ho porazili, a řekl: Poněvadž bohové králů Syrských pomáhají jim, těm obětovati budu, aby mně pomáhali. Ale oni byli ku pádu jemu, ano i všemu Izraeli. ²⁴ Pročež

shromáždív Achas nádoby domu Božího, osekal je, a zamkl dvěře domu Hospodinova, a nadělal sobě oltářů při každém úhlu v Jeruzalémě. ²⁵ Ano i v každém městě Judském zdělal výsosti, aby kadil bohům cizím, a tak popouzel k hněvu Hospodina Boha otců svých. ²⁶ O jiných pak věcech jeho, a o všech cestách jeho, prvních i posledních zapsáno jest v knize králů Judských a Izraelských. ²⁷ I usnul Achas s otcí svými, a pochovali jej v městě Jeruzalémě; nebo nevložili ho do hrobů králů Izraelských. I kraloval Ezechiáš syn jeho místo něho.

29

¹ Ezechiáš kralovati počal, když byl v pětmecítma letech, a dvadcti devět let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Abia dcera Zachariášova. ² A činil to, což pravého bylo před očima Hospodinovými, podlé všech věcí, kteréž činil David otec jeho. ³ On prvního léta kralování svého měsíce prvního otevřel dvěře domu Hospodinova, a opravil je. ⁴ Uvedl také kněží a Levíty, shromáždív je do ulice východní, ⁵ A řekl jim: Slyšte mne, Levítové. Nyní posvěťte se, posvěťte také i domu Hospodina Boha otců vašich, a vynesete nečistotu z svatyně. ⁶ Neboť zhřešili otcové naši, a činili zlé věci před očima Hospodina Boha našeho, opouštějíce jej, a odvracující tvář svou od stánku Hospodinova, obračující se hřbetem k němu. ⁷ Zavřeli také dvěře síně, a zhasili lampy, a kadidlem nekadili, aniž zápalu obětovali v svatyni Bohu

Izraelskému. ⁸ Protož rozhněval se Hospodin na Judu a na Jeruzalém, a vydal je v posmýkání, zpuštění a ku podivení, jakož sami očima svýma vidíte. ⁹ A aj, padli otcové naši od meče, a synové naši i dcery naše a manželky naše zajaty jsou pro tu příčinu. ¹⁰ Nyní tedy umínil jsem učiniti smlouvu s Hospodinem Bohem Izraelským, aby odvrátil od nás hněv prchlivosti své. ¹¹ Synové moji, nebludtež již. Vášť jest zajisté vyvolil Hospodin, abyste stojíce před ním, sloužili jemu, a byli služebníci jeho, a kadili. ¹² Tedy povstali Levítové tito: Machat syn Amazai, a Joel syn Azariášův z synů Kahat; z synů pak Merari: Cis syn Abdi, a Azariáš syn Jehalleelův; a z Gersonitských: Joach syn Zimma, a Eden syn Joachův; ¹³ Též z synů Elizafanových: Simri a Jehiel; z synů pak Azafových: Zachariáš a Mataniáš; ¹⁴ A z synů Hémanových: Jechiel a Simei; z synů pak Jedutunových: Semaiáš a Uziel. ¹⁵ I shromáždili bratři své, kteříž posvětivše se, přišli podle rozkázání krále a slov Hospodinových, aby vyčistili dům Hospodinův. ¹⁶ A všedše kněží do domu Hospodinova, aby jej vyčistili, vynesli všelikou nečistotu, kterouž našli v chrámě Hospodinově, do síně domu Hospodinova. Levítové pak probravše to, vynesli ven ku potoku Cedron. ¹⁷ Začali pak prvního dne měsíce prvního posvěcovati, a dne osmého téhož měsíce vešli do síně Hospodinovy, a posvěcovali domu Hospodinova za osm dní, a dne šestnáctého měsíce prvního dokonali.

¹⁸ Tedy vešli k Ezechiášovi králi, a řekli: Vyčistili jsme všecken dům Hospodinův, i oltář zápalu, i všecky nádoby jeho, i stůl předložený a všecky nádoby jeho. ¹⁹ Všecky také nádoby, kteréž byl zavrhl král Achas za kralování svého, když převráceně činil, připravili jsme a posvětili, a aj, jsou před oltářem Hospodinovým. ²⁰ Potom vstav ráno Ezechiáš král, shromáždil úředníky města, a vstoupil do domu Hospodinova. ²¹ A přivedli volků sedm, a skopců sedm, a beránků sedm, a kozlů sedm za hřích, za království, a za svatyni, a za Judu; a rozkázal synům Aronovým kněžím, aby obětovali na oltáři Hospodinovu. ²² Takž zbili voly ty, a kněží berouce krev jejich, kropili na oltář. Zbili též i skopce a pokropovali krví jejich oltáře; zbili také i beránky, a krví jejich kropili na oltář. ²³ Přivedli i kozy k oběti za hřích před krále i shromáždění, kteřížto vložili ruce své na ně. ²⁴ I zbili je kněží a vyčistili krví jejich oltář k očištění všeho Izraele; nebo za všecken lid Izraelský rozkázal král obětovati zápal a oběti za hřích. ²⁵ Postavil zase i Levíty v domě Hospodinově s cymbály, loutnami a harfami podlé rozkázání Davidova, a Gáda proroka královského, a Nátana proroka; nebo od Hospodina bylo to přikázáno skrze proroky jeho. ²⁶ A tak stáli Levítové s nástroji Davidovými a kněží s trubami. ²⁷ I rozkázal Ezechiáš, aby obětovali zápal na oltáři. A když se začala obět zápalná, začal se zpěv Hospodinův a troubení i zpěvové na nástroje Davida, krále Izraelského.

²⁸ Všecko pak shromáždění klanělo se, když zpěváci zpívali, a trubači troubili, a to vše, až se dokonal zápal. ²⁹ A když dokonali obětování zápalu, sklonili se král a všickni, kteříž byli s ním, a poklonu učinili. ³⁰ Tedy přikázal Ezechiáš král i knížata Levítům, aby chválili Hospodina slovy Davidovými a Azafa proroka. I chválili s velikým veselím, a sklánějíce se, poklonu činili. ³¹ Potom mluvil Ezechiáš, řka: Nyní jste posvětili rukou svých Hospodinu. Přistupte, a přiveďte oběti vítězné a oběti chvály do domu Hospodinova. Protož přivedilo shromáždění to oběti vítězné a oběti chvály, ano i každý z srdce ochotného k zápalným obětem, ³² Tak že počet obětí zápalných, kteréž přivedlo shromáždění to, byl volů sedmdesáte, skopců sto, beránků dvě stě, všecko to na obět zápalnou Hospodinu. ³³ Jiných pak věcí posvěcených bylo volů šest set, a ovec tři tisíce. ³⁴ Kněží však bylo málo, tak že nemohli postačiti vytahovati z koží všech obětí zápalných. Pročež pomáhali jim bratří jejich Levítové, až i dokonali dílo to, a dokudž se neposvětili jiní kněží; nebo Levítové byli hotovější ku posvěcení se, nežli kněží. ³⁵ K tomu k zápalům bylo množství veliké tuků z obětí pokojných a obětí mokrých, kromě jiných zápalů. A tak vykonána byla služba domu Hospodinova. ³⁶ A veselil se Ezechiáš i všecken lid, že Bůh byl nastrojil lid, tak aby se ta věc rychle spravila.

30

¹ Potom poslal Ezechiáš ke všemu lidu Izraelskému a Judskému, psal také listy k Efraimovi a Manassesovi, aby přišli do domu Hospodinova do Jeruzaléma, a slavili velikunoc Hospodinu Bohu Izraelskému. ² Snesli se pak byli na tom král i knížata jeho, i všechno shromáždění v Jeruzalémě, aby slavili velikunoc měsíce druhého. ³ Nebo nemohli slaviti toho času, proto že kněží posvěcených se nedostávalo, aniž se lid byl shromáždil do Jeruzaléma. ⁴ I vidělo se to za dobré králi i všemu množství, ⁵ A usoudili, aby provolati dali po všem Izraeli, od Bersabé až do Dan, aby přišli k slavení velikonoci Hospodinu Bohu Izraelskému do Jeruzaléma; nebo již byli dávno neslavili tak, jakž psáno jest. ⁶ Protož šli poslové s listy od krále a od knížat jeho po vší zemi Izraelské a Judské s rozkazem královským tímto: Synové Izraelští, obraťte se k Hospodinu Bohu Abrahamovu, Izákovu a Izraelovu, i obrátí se k ostatkům, kteříž jste koli znikli ruky králů Assyrských. ⁷ A nebývejte jako otcové vaši a bratří vaši, kteříž převráceně činili proti Hospodinu Bohu otců svých, pročez dal je v zpuštění, jakž sami vidíte. ⁸ Nyní tedy nezatvrzujte šíjí svých tak, jako otcové vaši. Podejte ruky Hospodinu, a podte do svatyně jeho, kteréž posvětil na věky, a služte Hospodinu Bohu svému, a odvrátí se od vás hněv prchlivosti jeho. ⁹ Nebo obrátíte-li se k Hospodinu, bratří vaši i synové vaši milosrdenství obdrží u těch, kteříž je zjímali, tak že se navrátí do země této.

Milosrdný zajisté a dobrotivý jest Hospodin Bůh váš, aniž odvrátí tváři od vás, jestliže se obrátíte k němu. ¹⁰ Když pak ti poslové chodili z města do města po kraji Efraim a Manasse až do Zabulon, posmívali se a utrhalí jim. ¹¹ Ale však někteří z Asser, Manasses a Zabulon, poníživše se, přišli do Jeruzaléma. ¹² V Judstvu tolikéž byla ruka Boží, tak že jim dal srdce jedno k vykonání rozkazu králova a knížat, podlé slova Hospodinova. ¹³ I sešlo se do Jeruzaléma lidu mnoho, aby drželi slavnost přesnic měsíce druhého, shromáždění velmi veliké. ¹⁴ Tedy povstavše, pobořili oltáře, kteříž byli v Jeruzalémě; též i všechny oltáře, na kterýchž se kadívalo, rozbořili a vmetali do potoka Cedron. ¹⁵ Potom pak obětovali beránka velikonočního, čtrnáctého dne měsíce druhého. Kněží pak a Levítové zastyděvše se, posvětili se, a přivedli oběti do domu Hospodinova. ¹⁶ A stáli v řadu svém vedlé povinnosti své podlé zákona Mojžíše muže Božího, a kněží kropili krví, berouce ji z rukou Levítů. ¹⁷ Nebo mnozí byli v shromáždění, kteříž se neposvětili. Protož Levítové zabíjeli beránky velikonoční za každého nečistého, k tomu, aby jich posvětili Hospodinu. ¹⁸ Veliký zajisté díl toho lidu, množství z Efraima, Manasses, Izachara a Zabulona, neočistili se, a však jedli beránka velikonočního jinak než psáno jest. Ale modlil se Ezechiáš za ně, řka: Dobrotivý Hospodin očistiž toho, ¹⁹ kdožkoli celým srdcem svým se ustavil, aby hledal Boha, Hospodina Boha otců svých, byť pak i očištěn nebyl vedlé očišťování svatého.

²⁰ I vyslyšel Hospodin Ezechiáše, a uzdravil lid. ²¹ A tak drželi synové Izraelští, kteříž byli v Jeruzalémě, slavnost přesnic za sedm dní s veselím velikým, a chválili Hospodina každého dne Levítové a kněží na nástrojích sílu Hospodinovu. ²² Mluvil pak byl Ezechiáš přívětivě ke všechněm Levítům vyučujícím známosti pravé Hospodina. I jedli oběti slavnosti té za sedm dní, obětující oběti pokojné, a oslavující Hospodina Boha otců svých. ²³ Tedy sneslo se na tom všechno shromáždění, aby učinili tolikéž za druhých sedm dní. Takž slavili jiných sedm dní s radostí. ²⁴ Nebo Ezechiáš král Judský dal shromáždění tomu tisíc volků, a sedm tisíc ovec. Knížata také dala shromáždění volků tisíc, a ovec deset tisíců. A posvětilo se kněží velmi mnoho. ²⁵ A tak veselilo se všechno shromáždění Judské, i kněží a Levítové a všechno shromáždění, kteréž přišlo z Izraele, i příchozí, kteříž byli přišli z země Izraelské, i obyvatelé Judští. ²⁶ A bylo veselí veliké v Jeruzalémě; nebo ode dnů Šalomouna syna Davida, krále Izraelského, nic takového nebylo v Jeruzalémě. ²⁷ Potom pak vstali kněží i Levítové, a dali požehnání lidu. I vyslyšán jest hlas jejich, a přišla modlitba jejich k příbytku svatosti Hospodinovy v nebe.

31

¹ A když se to všechno dokonalo, vyšed všecken lid Izraelský, což ho koli bylo v městech Judských, stroskotali modly a posekali háje, a pobořili výsosti a oltáře po vši zemi Judské a

Beniamin, i v Efraim a Manasses, až vše dokonali. Potom navrátili se všickni synové Izraelští, jeden každý k vládařství svému do města svého. ² Ezechiáš pak zase zřídil třídy kněží a Levitů podle tříd jejich, jednoho každého podle povinnosti přísluhování jeho, kněží a Levity k obětem zápalným a pokojným, aby přísluhovali, a oslavovali i chválili Hospodina v branách vojska jeho. ³ Též i částka z statku královského dávána k obětování zápalů, k zápalům jitřním i večerním, též k zápalům sobotním, a na novměsíce i na slavnosti výroční, jakož psáno jest v zákoně Hospodinově. ⁴ Prikázal také lidu přebývajícimu v Jeruzalémě, dávatí díl kněžím a Levitům, aby tím ochotnější byli v zákoně Hospodinově. ⁵ A jakž vyšel tento rozkaz, snesli synové Izraelští mnoho prvotin obilé, mstu, oleje, ovoce palmového i všech úrod polních, a desátek ze všech věcí hojný přinesli. ⁶ Synové také Izraelští a Judští, kteříž bydlili v městech Judských, i oni desátky z skotů a bravů, a desátky svaté, posvěcené Hospodinu Bohu svému, snášeli a skládali po hromadách. ⁷ Třetího měsíce počali zakládati těch hromad, a měsíce sedmého dokonali. ⁸ Přišed pak Ezechiáš s knížaty, a vidouce hromady ty, dobrořečili Hospodinu a lidu jeho Izraelskému. ⁹ I tázal se Ezechiáš kněží a Levitů o těch hromadách. ¹⁰ Jemuž odpověděl Azariáš kněz nejvyšší z domu Sadochova, řka: Jakž počali těch obětí přinášeti do domu Hospodinova, jedli jsme a nasyceni jsme, a ještě zůstává hojně; nebo

Hospodin požehnal lidu svému, že toho tak mnoho pozůstalo. ¹¹ Tedy rozkázal Ezechiáš nadělati špižirní při domu Hospodinovu. I nadělali, ¹² A snášeli tam věrně oběti a desátky, i věci posvěcené, a nad tím byl za správce Konaniáš Levíta, a Simei bratr jeho, druhý. ¹³ Jechiel pak a Azaziáš, Nachat a Azael, a Jerimot a Jozabad, Eliel, Izmachiáš, Machat a Benaiáš, přivzati za úředníky od Konaniáše a Simei bratra jeho, podlé poručení Ezechiáše krále, a Azariáše knížete domu Božího. ¹⁴ Chóre pak syn Imny, Levíta, vrátný brány východní, byl nad tím, což dobrovolně obětovali Bohu, aby rozděloval oběti Hospodinovy a věci svatosvaté. ¹⁵ Jemuž ku pomoci byli Eden, Mini-amin, Jesua, Semaiáš, Amariáš a Sechaniáš po městech kněžských, muži hodnověrní, aby rozdělovali bratřím svým díly, jakž velikému, tak malému, ¹⁶ (Mimo ty, kteříž z pokolení jejich byli pohlaví mužského, od tříletých a výše), každému vcházejícímu do domu Hospodinova ku povinnostem denním, podlé úradů jejich, a podlé služby jich i podlé třídy jejich, ¹⁷ A těm, kteříž počteni byli v rodině kněžské po čeledech otců jejich, i Levítům, ode dvacítiletého a výše, podlé služby jich v třídách jejich, ¹⁸ Též i rodině jejich, na všechny maličké jich, ženy jejich, syny jejich i dcery jejich, a všemu množství; nebo dověrně posvětili se v svatosti. ¹⁹ Synům také Aronovým kněžím v předměstích měst jejich po všech městech ti muži, kteříž zejména zaznamenáni jsou, dávali díly každému pohlaví

mužského z kněží i každému z rodiny Levitů.
²⁰ A tak učinil Ezechiáš ve všem Judstvu, a činil, což dobrého, přímého a pravého jest před Hospodinem Bohem svým. ²¹ A ve všelikém díle, kterážkoli začal při službě domu Božího, a v zákoně i v příkázání, hledaje Boha svého, celým srdcem svým to činil, a šťastně se mu vedlo.

32

¹ Po těch věcech a stálém nařízení jejich, přitáh Senacherib král Assyřský, vtrhl do Judstva, a položil se proti městům hrazeným, a uložil jich zdobývati sobě. ² Vida pak Ezechiáš, že přitáhl Senacherib, a že tvář jeho obrácena jest k boji proti Jeruzalému, ³ Uradil se s knížaty a rytíři svými, aby zasypali vody studnic, kteréž byly vně za městem. I pomáhali jemu. ⁴ Nebo shromáždilo se lidu množství, a zasypali všechny studnice i potok rozvodňující se u prostřed země, řkouce: Proč přijdouce králové Assyřští, mají najíti vody tak mnoho? ⁵ A posiliv se, vystavěl všecku zed zbořenou, a zopravoval věže, a vně zed druhou. Upevnil i Mello města Davidova, k tomu také nadělal braně velmi mnoho i pavéz. ⁶ Zřídil též hejtmany válečné nad lidem, a shromáždil je k sobě do ulice u brány městské, a mluvil jim přívětivě, řka: ⁷ Posilňte se a zmužile sobě počínejte, nebojte se, ani strachujte tváři krále Assyřského, ani všeho množství, kteréž jest s ním; nebo větší jest s námi, než s ním. ⁸ S nímť jest rámě člověka, s námi pak jest Hospodin Bůh náš, ku

pomoci naší a k bojování za nás. I zpolehl lid na slova Ezechiáše krále Judského. ⁹ Potom poslal Senacherib král Assyrský služebníky své do Jeruzaléma, (sám pak ležel u Lachis, a všecko království jeho bylo s ním), k Ezechiášovi králi Judskému, i ke všemu lidu Judskému, kterýž byl v Jeruzalémě, řka: ¹⁰ Takto praví Senacherib král Assyrský: V čem vy doufáte, že zůstáváte v ohradě v Jeruzalémě? ¹¹ Zdaliž Ezechiáš nenavodí vás, aby vás zmořil hladem a žízní, pravě: Hospodin Bůh náš vytrhne nás z ruky krále Assyrského? ¹² Zdaliž jest sám Ezechiáš nepobořil výsostí jeho a oltářů jeho, a přikázal Judovi a obyvatelům Jeruzalémským, řka: Před jedním oltářem klaněti se budete, a na něm kaditi. ¹³ Nevíte-liž, co jsem učinil já i otcové moji všechněm národům zemí? Zdaliž jak mohli bohové národů a zemí vytrhnouti země své z ruky mé? ¹⁴ Kdo byl mezi všemi bohy národů těch, kteréž jsou vyplénili otcové moji, kterýž by mohl vytrhnouti lid svůj z ruky mé? Aby pak mohl Bůh váš vytrhnouti vás z ruky mé? ¹⁵ Protož tedy necht' vás nesvodí Ezechiáš, ani vás namlouvá, aniž mu věřte. Kdyžtě nemohl žádný bůh všech národů a království vytrhnouti lidu svého z ruky mé, jako i z ruky otců mých, nadtoť ovšem bohové vaši nevytrhnou vás z ruky mé. ¹⁶ Přes to ještě mluvili služebníci jeho i proti Hospodinu Bohu, i proti Ezechiášovi služebníku jeho. ¹⁷ Psal také listy, rouhaje se Hospodinu Bohu Izraelskému, a mluvě proti němu, řka: Jakož bohové národů

zemských nevytrhli lidu svého z ruky mé, tak nevytrhne Bůh Ezechiášův lidu svého z ruky mé. ¹⁸ Křičeli pak hlasem velikým Židovsly proti lidu Jeruzalémskému, kterýž byl na zdi, aby strach na ně pustili a předěsili je, aby tak vzali město. ¹⁹ A tak mluvili o Bohu Jeruzalémském, jako o jiných bozích národů země, dílu rukou lidských. ²⁰ Tedy modlil se Ezechiáš král, a Izaiáš prorok syn Amosův z příčiny té, a volali k nebi. ²¹ I poslal Hospodin anděla, kterýž vyhladil každého udatného i vývodu i kníže v vojště krále Assyrského, tak že se s hanbou velikou navrátil do země své. A když všel do chrámu boha svého, ti, kteříž vyšli z života jeho, zamordovali ho tam mečem. ²² A tak vysvobodil Hospodin Ezechiáše a obyvatele Jeruzalémské z ruky Senacheriba krále Assyrského, a z ruky všech, a provázel je všudy vůkol. ²³ Tedy mnozí přinášeli oběti Hospodinu do Jeruzaléma, ano i dary drahé Ezechiášovi králi Judskému, tak že potom vznešen jest u všech národů. ²⁴ V těch dnech roznemohl se Ezechiáš až k smrti, i modlil se Hospodinu. Kterýž promluvil k němu, a ukázal mu zázrak. ²⁵ Ale Ezechiáš nebyl vděčen dobrodiní sobě učiněného, nebo pozdvihlo se srdce jeho. Pročež povstala proti němu prchlivost, i proti Judovi a Jeruzalému. ²⁶ Ale když se pokořil Ezechiáš pro to pozdvižení srdce svého i s obyvateli Jeruzalémskými, nepřišla na ně prchlivost Hospodinova za dnů Ezechiášových. ²⁷ Měl pak Ezechiáš bohatství a slávu velmi velikou; nebo nashromáždil sobě pokladů stříbra

a zlata i kamení drahého a vonných věcí, i pavéz i všelijakých klénotů. ²⁸ A měl špižírny pro úrody obilí, mstu, oleje, i stáje pro všeliká hovada a chlévy pro dobytek. ²⁹ Města také zdělal sobě, a měl bravů a skotů množství; nebo Bůh dal jemu zboží náramně veliké. ³⁰ Tentýž Ezechiáš zasypal tok vody Gihonu hořejší, a přímo vedl jej dolů k západní straně města Davidova, a šťastně se vedlo Ezechiášovi ve všech skutcích jeho. ³¹ Toliko při poselství knížat Babylonských poslaných k němu, aby se vyptali na zázrak, kterýž se byl stal v zemi, opustil ho Bůh, aby ho zkusil, aby známé bylo všecko, co bylo v srdci jeho. ³² Jiné pak věci Ezechiášovy i pobožnost jeho zapsány jsou v proroctví Izaiáše proroka syna Amosova, a v knize o králích Judských a Izraelských. ³³ I usnul Ezechiáš s otcí svými, a pochovali jej výše nad hroby potomků Davidových, a učinili jemu poctivost při smrti jeho všecken Juda i obyvatelé Jeruzalémští. A kraloval Manasses syn jeho místo něho.

33

¹ Ve dvanácti letech byl Manasses, když počal kralovati, a padesáte pět let kraloval v Jeruzalémě. ² Èinil pak to, což jest zlého před očima Hospodinovýmá, vedlé ohavností těch národů, kteréž Hospodin vyhnal před syny Izraelskými. ³ Nebo vzdělal zase výsosti, kteréž byl rozbořil Ezechiáš otec jeho, a vystavěl oltáře Bálům, a vysadil háje, a klaněje se všemu vojsku nebeskému, sloužil jim. ⁴ Vzdělal také

oltáře v domě Hospodinově, o němž byl řekl Hospodin: V Jeruzalémě bude jméno mé na věky. ⁵ Vzdělal, pravím, oltáře všemu vojsku nebeskému ve dvou síních domu Hospodinova. ⁶ Přesto dal provoditi syny své skrze oheň v údolí Benhinnom, a šetřil času, s hadačstvím a s kouzly se obíral, a nařídil zaklinače a čarodějníky, a mnoho zlého páchal před očima Hospodinovými, popouzeje ho. ⁷ Postavil také obraz rytý, kterýž byl udělal, v domě Božím, o kterémž byl řekl Bůh Davidovi a Šalomounovi synu jeho: V domě tomto a v Jeruzalémě, kterýž jsem vyvolil ze všech pokolení Izraelských, oslavím jméno své na věky. ⁸ Aniž více pohnu nohou lidu Izraelského z země, kterouž jsem oddělil otcům vašim, jen toliko budou-li šetřiti, aby plnili všecko to, což jsem jim přikázal, všecken zákon, ustanovení a soudy skrze Mojžíše vydané. ⁹ Ale Manasses uvedl v blud Judské i obyvatele Jeruzalémské, tak že činili horší věci nežli ti národové, kteréž vyplénil Hospodin před tváří synů Izraelských. ¹⁰ A ačkoli mluvil Hospodin k Manassesovi a k lidu jeho, oni však nepozorovali. ¹¹ Pročež přivedl na ně Hospodin hejtmany vojska krále Assyrského, kteříž jali Manassesu v trní, a svázavše ho dvěma řetězy ocelivými, dovedli jej do Babylona. ¹² Tam pak jsa sevřín, modlil se Hospodinu Bohu svému, a ponižoval se velmi před obličejem Boha otců svých, ¹³ A modlil se jemu. I naklonil se k němu, a vyslyšel modlitbu jeho, a uvedl jej zase do Jeruzaléma do království jeho. Tehdy poznal

Manasses, že sám Hospodin jest Bohem. ¹⁴ A potom vystavěl zed zevnitřní města Davidova k západní straně Gihonu potoku, až kudy se chodí k bráně rybné, a obehnal Ofel, a vyhnal ji velmi vysoko. Rozsadil také hejtmany vojska po všech městech hrazených v Judstvu. ¹⁵ Vymetal také bohy cizí a rytinu z domu Hospodinova, a všecky oltáře, kterýchž byl nadělal na hoře domu Hospodinova i v Jeruzalémě, a vyházal za město. ¹⁶ Opravil zase i oltář Hospodinův, a obětoval na něm oběti pokojné a díkčinění, a prikázal Judským, aby sloužili Hospodinu Bohu Izraelskému. ¹⁷ A však vždy ještě lid obětoval na výsostech, ale toliko Hospodinu Bohu svému. ¹⁸ Jiné pak věci Manassesovy, i modlitba jeho k Bohu jeho, a slova proroků, kteříž mluvivali k němu ve jménu Hospodina Boha Izraelského, to vše zapsáno v knize o králích Izraelských. ¹⁹ Modlitba pak jeho i to, že vyslyšán jest, a každý hřích jeho, i přestoupení jeho, i místa, na kterýchž byl postavil výsosti, a zdělal háje a rytiny, ještě prvé než se pokořil, to vše zapsáno jest v knihách Chozai. ²⁰ I usnul Manasses s otcí svými, a pochovali jej v domě jeho, a kraloval Amon syn jeho místo něho. ²¹ Ve dvamecítma letech byl Amon, když počal kralovati, a dvě lété kraloval v Jeruzalémě. ²² I činil to, což jest zlého před očima Hospodinovými, tak jako byl činil Manasses otec jeho; nebo všechněm rytinám, kterýchž byl nadělal Manasses otec jeho, obětoval Amon a sloužil jim. ²³ Aniž se ponížil před Hospodinem, jako se ponížil

Manasses otec jeho, nýbrž on Amon mnohem více hřešil. ²⁴ Spuntovali se pak proti němu služebníci jeho, a zamordovali jej v domě jeho. ²⁵ Tedy pobil lid země všechny ty, kteříž se byli spuntovali proti králi Amonovi, a ustanovil lid země krále Joziáše syna jeho místo něho.

34

¹ V osmi letech byl Joziáš, když kralovati počal, a kraloval jedno a třiceti let v Jeruzalémě. ² Ten činil to, což jest pravého před očima Hospodinovýmá, chodě po cestách Davida otce svého, a neuchýlil se na pravo ani na levo. ³ Léta zajisté osmého kralování svého, když ještě mládenček byl, počal hledati Boha Davida otce svého, dvanáctého pak léta počal vyčišťovati Judy a Jeruzaléma od výsostí, hájů, rytin a slitin. ⁴ Nebo u přítomnosti jeho rozbořili oltáře Bálů, i obrazy slunečné, kteříž byli na nich, zpodtínal. Též i háje a rytiny, i slitiny zdrobil a setřel, a rozsypal po hrobích těch, kteříž jim obětovali. ⁵ Kostí pak kněží popálil na oltářích jejich, a vyčistil Judu a Jeruzalém, ⁶ Též i města v pokolení Manasses, Efraim a Simeon, až i Neftalím i pustiny jejich vůkol. ⁷ A tak zkazil oltáře a háje, a rytiny stroskotal na kusy, a všechny obrazy slunečné vysekal po vší zemi Izraelské. Potom navrátil se do Jeruzaléma. ⁸ Léta pak osmnáctého kralování svého, když vyčistil zemi a dům Boží, poslal Safana syna Azaliášova, a Maaseiáše úředníka města, a Joacha syna Joachazova kanclíře, aby

opraven byl dům Hospodina Boha jeho. ⁹ Kterž přišedše k Helkiášovi knězi nejvyššímu, dali peníze snesené do domu Božího, kteréž byli Levítové vrátní vybrali od Manassesa a Efraima, i ode všech ostatků Izraelských, i od všeho Judy a Beniamina, a navrátili se do Jeruzaléma. ¹⁰ Dali je pak v ruce správců toho díla, kterž představeni byli nad domem Hospodinovým, a ti vydávali je dělníkům, jenž dělali v domě Hospodinově, opravující a utvrzující jej. ¹¹ I dali tesařům a stavitelům, aby najednali kamení tesaného, a dříví k vazbám i k trámům domů, kteréž byli zbořili králové Judští. ¹² Muži pak ti věrně se měli při té práci, nad nimiž ustanoveni Jachat a Abdiáš Levítové z synů Merari, Zachariáš a Mesullam z synů Kahat, aby s pilností přídrželi k práci. A z těch Levítů každý uměl hráti na nástroje muzické. ¹³ Ale nad nosiči, i kterž přídrželi dělníky ke všelike práci, byli z Levítů písaři, úředníci a vrátní. ¹⁴ A když vynášeli peníze, kteréž byli sneseny do domu Hospodinova, našel Helkiáš kněz knihu zákona Hospodinova vydaného skrze Mojžíše. ¹⁵ I řekl Helkiáš k Safanovi písaři: Knihu zákona nalezl jsem v domě Hospodinově. I dal Helkiáš tu knihu Safanovi. ¹⁶ Safan pak přinesl tu knihu králi, a při tom jemu oznámil, řka: Všecko, cožkoli bylo poručeno služebníkům tvým, dělají. ¹⁷ Nebo sebravše peníze, což se jich koli nalezlo v domě Hospodinově, vydali je v ruce úředníkům a dělníkům. ¹⁸ Oznámil také Safan písař králi, řka: Knihu mi dal Helkiáš kněz. I četl v

ní Safan před králem. ¹⁹ Pročež když slyšel král slova zákona, roztrhl roucho své. ²⁰ A rozkázal král Helkiášovi, též Achikamovi synu Safanovu, a Abdonovi synu Míchovu, a Safanovi písáři, a Asaiášovi služebníku královskému, řka: ²¹ Jděte, poradte se s Hospodinem o mne i o pozůstalý lid Izraelský a Judský, z strany slov knihy této, kteráž jest nalezena; nebo veliký jest hněv Hospodinův, kterýž jest vylit na nás, proto že neostříhali otcové naši slova Hospodinova, aby činili všecko, což psáno jest v knize této. ²² Tedy šli, Helkiáš a kteříž byli při králi, k Chuldě prorokyni, manželce Salluma syna Tekue, syna Chasrova, strážného nad rouchem, nebo bydlila v Jeruzalémě na druhé straně, a mluvili k ní ty věci. ²³ Kteráž řekla jim: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Povězte muži tomu, kterýž poslal vás ke mně, ²⁴ Takto praví Hospodin: Aj, já uvedu zlé věci na toto místo a na obyvatele jeho, všecka zlořečení napsaná v knize té, kterouž čtli před králem Judským, ²⁵ Proto že opustili mne a kadili bohům cizím, aby mne popouzeli všemi skutky rukou svých. Z té příčiny vylita bude prchlivost má na toto místo, aniž bude uhašena. ²⁶ Králi pak Judskému, kterýž poslal vás, abyste se tázali Hospodina, takto povíte: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský o slovích těch, kteráž jsi slyšel: ²⁷ Poněvadž obměkčeno jest srdce tvé, a ponížil jsi se před tváří Boží, kdyžs slyšel slova jeho proti místu tomuto a proti obyvatelům jeho, a ponižuje se přede mnou, roztrhl jsi roucho své,

a plakals přede mnou, i já vyslyšel jsem tě, praví Hospodin. ²⁸ Aj, já připojím tě k otcům tvým, a pochován budeš v hrobích svých v pokoji, aby neviděly oči tvé ničeho z toho zlého, kteréž já uvedu na místo toto a na obyvatele jeho. I oznámili králi tu řeč. ²⁹ Tedy poslav král, shromáždil všechny starší Judské a Jeruzalémské. ³⁰ A vstoupil král do domu Hospodinova, a všickni muži Judští i obyvatelé Jeruzalémští, kněží, Levítové a všecken lid od velikého až do malého, i četl, aby všickni slyšeli všechna slova knihy smlouvy, kteráž byla nalezena v domě Hospodinově. ³¹ Potom stoje král na místě svém, učinil smlouvu před Hospodinem, že bude následovati Hospodina, a ostříhati přikázání jeho i svědectví jeho a ustanovení jeho z celého srdce svého a ze vší duše své, a plniti slova smlouvy té, kteráž jsou v té knize zapsána. ³² I rozkázal, aby k témuž každý stál, kdož by koli nalezen byl v Jeruzalémě a v Beniaminovi. I činili obyvatelé Jeruzalémští podlé smlouvy Boží, Boha otců svých. ³³ Tehdáž také vyprázdnil Joziáš všechny ohavnosti ze všech zemí synů Izraelských, a přídržel všechny, kteřížkoli byli v Izraeli, k tomu, aby sloužili Hospodinu Bohu svému. Po všechny dny jeho neodstoupili od následování Hospodina Boha otců svých.

35

¹ Slavil také Joziáš v Jeruzalémě velikunoc Hospodinu, a zabili beránka velikonočního čtrnáctého dne měsíce prvního. ² A postaviv

kněží v strážech jejich, utvrdil je v přísluhování domu Hospodinova. ³ I řekl Levítům, kteříž připravovali za všecken lid Izraelský věci svaté Hospodinu: Vnesťe truhlu svatosti do domu, kterýž ustavěl Šalomoun syn Davidův, král Izraelský. Nebuděť vám břemenem na rame-nou. A tak nyní služte Hospodinu Bohu svému a lidu jeho Izraelskému. ⁴ A připravte se po čeledech otců svých, po třídách svých, tak jakž nařídil David král Izraelský, a podlé nařízení Šalomouna syna jeho. ⁵ A stůjte v svatyni podlé rozdílu čeledí otcovských, bratří národu svého, a podlé rozdělení každé čeledi otcovské Levítů. ⁶ A tak zabíte beránka, a posvěťte se, a připravte bratřím svým, chovajíce se vedlé slova Hospodinova vydaného skrze Mojžíše. ⁷ Daroval pak Joziáš všemu množství z stáda beránek a kozelců, vše k obětem velikonočním, podlé toho všeho, jakž postačovalo, v počtu třidcet tisíců, a skotů tři tisíce, to vše z statku královského. ⁸ Knížata jeho také k lidu, kněžím i Levítům štědre se ukázali: Helkiáš, Zachariáš a Jechiel, přední v domě Božím, dali kněžím k obětem velikonočním dva tisíce a šest set bravů a skotů tři sta. ⁹ Konaniáš pak s Semaiášem a Natanaelem bratřimi svými, též Chasabiáš, Jehiel, Jozabad, přední z Levítů, darovali jiným Levítům k obětem velikonočním pět tisíc bravů a skotů pět set. ¹⁰ A když připraveno bylo všecko k službě, stáli kněží na místě svém, a Levítové v třídách svých, podlé rozkazu královského. ¹¹ I zabíjeli beránky velikonoční, kněží pak kropili

krví, berouce z rukou jejich, a Levítové vytahovali z koží. ¹² Tedy oddělili zápal, aby dali lidu podle rozdělení domů čeledí otcovských, tak aby obětováno bylo Hospodinu, jakž psáno jest v knize Mojžíšově. Tolikéž i s voly učinili. ¹³ I pekli beránky velikonoční ohněm podle obyčeje, ale jiné věci posvěcené vařili v hrncích, v kotlících a v pánvicích, a rozdávali rychle všemu lidu. ¹⁴ Potom pak připravili sobě a kněžím. Nebo kněží, synové Aronovi, zápaly a tuky až do noci obětovali, protože Levítové připravili sobě i kněžím, synům Aronovým. ¹⁵ Též i zpěváci, synové Azafovi, stáli na místě svém podle rozkázání Davida Azafovi, Hémanovi i Jedutunovi, proroku královskému, vydaného. Vrátní také při jedné každé bráně neměli odcházeti od své povinnosti, pročež bratří jejich Levítové jiní strojili jim. ¹⁶ A tak nastrojena byla všecka služba Hospodinova v ten den, v slavení hodu beránka a obětování oběti zápalné na oltáři Hospodinovu, podle rozkázání krále Joziáše. ¹⁷ I slavili synové Izraelští, což se jich našlo, hod beránka v ten čas a slavnost přesnic za sedm dní. ¹⁸ Nebyla pak slavena velikanoc té podobná v Izraeli ode dnů Samuele proroka, aniž který z králů Izraelských slavil hodu beránka podobného tomu, kterýž slavil Joziáš s kněžími a Levíty, i se vším lidem Judským a Izraelským, což se ho našlo, i s obyvateli Jeruzalémskými. ¹⁹ Osmnáctého léta kralování Joziášova slaven byl ten hod beránka. ²⁰ Potom po všem, když již spravil Joziáš dům Boží, přitáhl Nécho král

Egyptský, aby bojoval proti Charkemis podle Eufraten, Joziáš pak vytáhl proti němu. ²¹ Kterýž ač poslal k němu posly, řka: Já nic nemám s tebou činiti, králi Judský. Ne proti tobě, slyš ty, dnes táhnu, ale proti domu, kterýž se mnou bojuje, kamž mi rozkázal Bůh, abych pospíšil. Nebojuj s Bohem, kterýž se mnou jest, ať tě neshladí: ²² Joziáš však neodvrátil tváři své od něho, ale aby bojoval s ním, změnil oděv svůj, aniž uposlechl slov Néchových, poslych z úst Božích. A tak přitáhl, aby se s ním potýkal na poli Mageddo. ²³ I postřelili střelci krále Joziáše. Tedy řekl král služebníkům svým: Odvezte mne, neboť jsem velmi nemocen. ²⁴ Takž přenesli jej služebníci jeho z toho vozu, a vložili ho na druhý vůz, kterýž měl, a dovezli jej do Jeruzaléma. I umřel a pochován jest v hrobích otců svých. I plakal všecken Juda a Jeruzalém nad Joziášem. ²⁵ Naříkal také i Jeremiáš nad Joziášem, a zpívali všickni zpěváci a zpěvakyně v naříkáních svých o Joziášovi až do dnešního dne, kteráž uvedli v obyčej Izraeli. A ta jsou zapsána v pláči Jeremiášovu. ²⁶ Jiné pak věci Joziášovy, i pobožnost jeho, jakž napsáno jest v zákoně Hospodinově, ²⁷ I skutkové jeho první i poslední, to vše zapsáno jest v knize o králích Izraelských a Judských.

36

¹ Tedy vzal lid země Joachaza syna Joziášova, a ustanovili ho králem na místě otce jeho v Jeruzalémě. ² Ve třimecítma letech byl Joachaz,

když počal kralovati, a tři měsíce kraloval v Jeruzalémě. ³ Nebo vzal jej král Egyptský z Jeruzaléma, a uložil na zemi pokutu sto centněřů stříbra a centněř zlata. ⁴ A ustanovil král Egyptský Eliakima bratra jeho nad Judou a Jeruzalémem za krále, a proměnil mu jméno jeho, aby sloul Joakim. Joachaza pak bratra jeho vzal Nécho, a zavedl ho do Egypta. ⁵ V pětmečítma letech byl Joakim, když počal kralovati, a jedenáct let kraloval v Jeruzalémě. A když činil to, což jest zlého před očima Hospodina Boha svého, ⁶ Přitáhl proti němu Nabuchodonozor král Babylonský, a svázal jej řetězy ocelivými, aby jej zavedl do Babylona. ⁷ Nádoby také domu Hospodinova zavezl Nabuchodonozor do Babylona, a dal je do chrámu svého v Babyloně. ⁸ Jiné pak věci Joakimovy i ohavnosti jeho, kteréž páchal, i což se nalézalo při něm, to vše zapsáno jest v knize o králích Izraelských a Judských. I kraloval Joachin syn jeho místo něho. ⁹ V osmi letech byl Joachin, když kralovati počal, a kraloval tři měsíce a deset dní v Jeruzalémě, a činil to, což bylo zlého před očima Hospodinovýma. ¹⁰ Potom pak po roce poslal král Nabuchodonozor, a dal ho zavésti do Babylona s klénoty domu Hospodinova, a ustanovil králem Sedechiáše, příbuzného jeho, nad Judou a Jeruzalémem. ¹¹ V jedenmečítma letech byl Sedechiáš, když počal kralovati, a jedenáct let kraloval v Jeruzalémě. ¹² I činil to, což jest zlého před očima Hospodina Boha svého, aniž se pokořil před Jeremiášem prorokem mluvícím

řeč Hospodinovu. ¹³ Nýbrž i Nabuchodonozorovi králi se zprotivil, jenž ho byl přísahou zavázal skrze Boha, a zatvrdiv šíji svou, urputně uložil v srdci svém, aby se nenavracoval k Hospodinu Bohu Izraelskému. ¹⁴ Ano i všecka knížata, kněží i lid v mnohá přestoupení se vydali, podle všech ohavností pohanských, a poškrvnili domu Hospodinova, jehož byl posvětil v Jeruzalémě. ¹⁵ A když posílal Hospodin Bůh otců jejich k nim posly své, ráno vstáváje a posílaje, proto že se přívětivě měl k lidu svému a k příbytku svému: ¹⁶ Posmívali se poslům Božím, a pohrdali slovy jeho, a za svůdce měli proroky jeho, až se rozpálila prchlivost Hospodinova na lid jeho, tak aby nebylo žádného uléčení. ¹⁷ I přivedl na ně krále Kaldejského, kterýž zmordoval mládence jejich mečem v domě svatyně jejich, a neodpustil mládenci ani panně, starci ani kmeti. Všecky dal v ruku jeho. ¹⁸ K tomu i všecky nádoby domu Božího, veliké i malé, i poklady domu Hospodinova, i poklady královské i knížat jeho, všecko zavezl do Babylona. ¹⁹ A vypálili dům Boží, a zbořili zed Jeruzalémskou, též i všecky paláce v něm popálili, ano i všelijaké klénoty drahé v něm zkazili. ²⁰ A což jich pozůstalo po meči, to převedl do Babylona, a byli služebníci jeho i synů jeho, dokudž nekraloval král Perský, ²¹ Aby se naplnila řeč Hospodinova skrze ústa Jeremiášova, dokudž země nevykonala sobot svých; po všecky dny, pokudž byla pustá, odpočívala, až se vyplnilo sedmdesáte let. ²² Potom léta prvního Cýra

krále Perského, aby se naplnila řeč Hospodinova skrze ústa Jeremiášova, vzbudil Hospodin ducha Cýrova krále Perského. Kterýž dal provolati po všem království svém, ano také i rozepsal, řka: ²³ Toto praví Cýrus král Perský: Všecka království země dal mi Hospodin Bůh nebeský, a ten mi poručil, abych mu vystavěl dům v Jeruzalémě, kterýž jest v Judstvu. Kdo jest mezi vámi ze všeho lidu jeho, Hospodin Bůh jeho budiž s ním, a ať jde.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900